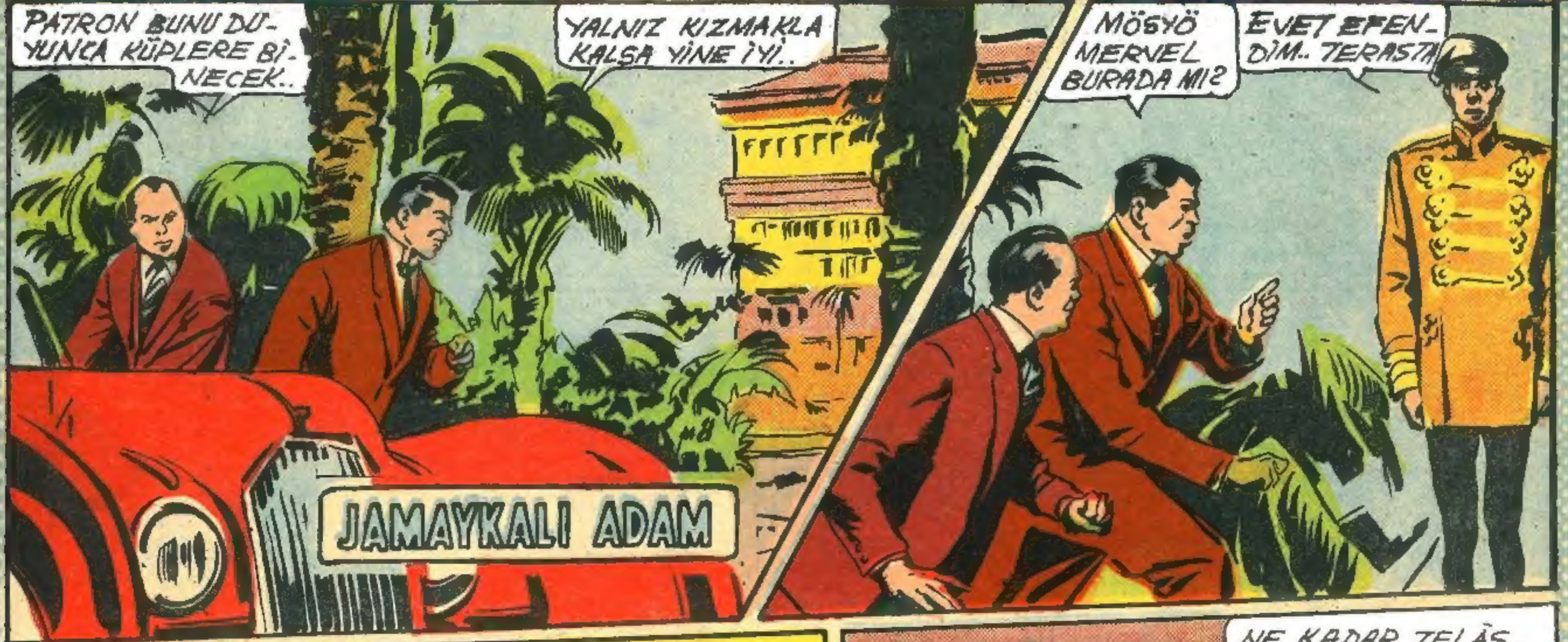

BİNBİR ROMAN

Cilt: 7 - Sayı: 170 - 25 Kuruş

15 - Ağustos - Çarşamba - 1951

ADRES SARIH: NIKARAGUA'DA MANAGUA
ŞEHİRİNDE BAY MARTINEZ.. BİZ Ondan
MAL BEKLERKEN HERİF BAŞKASIYLA
ANLAŞMIŞ.. BİZ HAVA ALIYORUZ PATRON.

BEN SENİN YERİNDE
OLSAM DAHA HEYECAN-
LI OLURDUM.

İYİ AMA BÜTÜN BU
SÖYLEDİKLERİN MAR-
TINEZ'İN KÖTÜRÜM
KADIN, MILLİNER'LE
İŞ YAPTIĞINI
GÖSTERİYOR. BU MAR-
TINEZ'İN BİZE KUMA
GÖNDERMİYECEĞİNİ
GÖSTERMEZ.. BİLİR.
SİZ MARTINEZ HER
ŞEY SATAR, HERKESE
ALİŞVERİŞ YAPAR..

ÇOK SOĞUK KANLISIN
PATRON.. BU KAÇAK KU-
MAŞLARA AZ FEDAKAR-
LIK MI YAPTIK? YARIMI-
Zİ YOGUMUZU TÜKETTİK.

PATRON! BAK
SENİN YATALAK
RAKİP..

YANINDAKİLER
DE KÂTİBELERİ

KÂTİBE DEYİN.. HASTABAKICI
DEYİN.. SARIŞINININ ADI MAR-
GARET.. TELGRAFI GÖNDEREN
OYDU.. ÖTEKİNİN ADI VİCKİ

MORUKTA PEK "ENTARİLİ"
GANGSTER.. HALİ YOK AMA..
SENA YİRMİ DÖRT SAAT
MÜHLET VERİYORDUM. MAR-
GARETİ ENSELEYECEKSİN
ANLADIN MI ?

Telefonun zili çaldığı zaman Jean Sumene kitap okumakla meşguldü. Tembel bir hareketle ahizeyi alarak:

— Alo, dedi.

— 11-99 mu?

— Evet burası.

Biraz evvel suali sormuş olan kadın sesi devam etti:

— Sizi bu saatte rahatsız ettiğim için affınızı dilerim. Ne siz beni tanıyorsunuz, ne de ben sizi. Fakat çok mühim bir mesele var, onun için hemen şimdi Madrid kahvesine gelmenizi rica edeceğim. Beni, kırmızımtırak saçlarımdan ve aynı renkte olan blüzümden tanırırsınız.

Jean Sumene bir an düşündükten sonra:

— Muhakkak ki şaka ediyorsunuz, dedi. Bu saatte, tanımadığım bir kadın beni nasıl çağırabilir.

Fakat telin öbür ucundan gelen ses son derece ikna ediciydi.

— İnanın bana beyefendi, şaka katiben bahis mevzuu değil, sizi mutlak surette tanımak istiyorum. Geleceksiniz değil mi?

Jean Sumene düşünüyordu. Acaba bu telefon kendisine azizlik etmek isteyen bir dostunun eseri miydi?.. Anı bir şekilde, ne olursa olsun Madrid kahvesine gitmeğe karar verdi ve:

— Bekleyin, geliyorum, dedi.

Yarım saat kadar sonra Madrid kahvesinden içeri girmiş bulunuyordu. Masalara doğru şöyle bir göz atar atmaz hemen kızıl saçlı kıza gördü ve yanına yaklaşarak:

— Biraz evvel 11-99 a telefon eden sizdiniz, değil mi? diye sordu.

— Evet bendim, sizinle tanıştığımıza çok memnun oldum.

— Affedersiniz, beni niçin buraya çağırdığınızı sorabilir miyim?

Bunun üzerine genç kız gülerken saatine baktı, sonra:

— Henüz on ikiye yirmi var, dedi. Tam gece yarısı olunca niçin sizi buraya çağırdığımı söyleyeceğim. Daha evvel size bir şey söylemememi katı surette tembih ettiler.

Kızıl saçlı genç kız epey güzeldi. Jean Sumene onunla vakit geçirmenin dahi kâr olduğunu düşünerek sesini çıkarmadı. Ama diğer taraftan bir merak da içini kemirmiyor değildi.

— Vakıt tamam oldu, dedi.

O zaman genç kız ayağa kalkarak:

— Lütfen beni takip edin, dedi.

Beraberce kalkıp kahvenin bilârdö salonuna geçtiler ve o zaman

11 — 99

«Tam gece yarısı olunca, sizi niçin çağırdığımı söyleyeceğim!»

mesele anlaşıldı. Orada bilârdö oynamakla meşgul olan üç delikanlı, kızın arkadaşıydılar ve onun tanı-

madığı bir başka arkadaşlarına oyun oynamak istemişlerdi. Bu arkadaşları hiçbir zaman kadınlara çık-

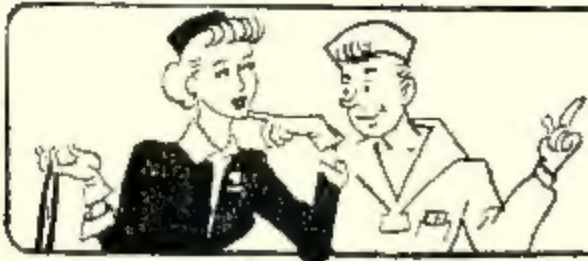
mıyan ve onlara metelik vermediğini iddia eden bir kimseydi. Bu şekilde hareket etmesine, esasında zihniyetinin mi yoksa imkânsızlıkların mı sebep olduğunu anlamak için ona oyun oynamak istemişlerdi.

Onun yerine Jean Sumene'ye telefon edilmiş olmasına sebep kızın, üzerinde telefon numarasının yazılı bulunduğu kâğıdı ters tutmuş ve 66-11 i 11-99 olarak okumuş olmasıydı.

Hep birden ondan özür dilediler ve Jean ikram ettikleri konyayı içtikten sonra müsaade istiyerek evine döndü. Yolda kızıl saçlı genç kıza düşünüyordu. Madrid kahvesine birkaç kere geldiği takdirde ona rastlamayı ve aralarındaki tanışıklıktan istifade etmeyi tasarlıyordu.

Ama eve geldiği zaman bu güzel hülyaların hepsi dağılıverdi. Zira odada bir gariplik vardı. Sanki bir takım eşyaları yer değiştirmişti. Hemen yazı masasının gözlerini açtı ve kıymetli eşyalarından birçoğunun orada bulunmadığını gördü. Gardroptaki elbiselerinin ve büfedeki gümüş takımlarının da yerinde yeller estiğini sezdi. O zaman vaziyeti kavrar gibi oldu. Evden uzaklaştırılmasının sebebi meydandaydı. Ne yapacağını düşünmekle meşgulken telefon çaldı. Jean Sumene ahizeyi kulağına götürdü. İki saat evvelki kadın sesi:

(Arkası 14. sayfada)

Tesadüf

Yazan: Quadrelli
Çeviren: V. ORGUN

Vaşington kruvazörü, Cava limanında yirmi günlük bir tevaküftan sonra, New-York'a hareket etmek üzere hazırlıkla başlanmıştı. Gemi mürettebatı vatanlarına dönüp ailelerine kavuşacaklarından dolayı bayram yapıyor-
du. Yalnız habiriyelilerden Vicki onlarla beraber New-York'a dönmiyecekti. Cavaya geldikleri gün şereflerine verilen bir baloda genç ve güzel bir Hollandalı kıza tanışmıştı. Burada geçirdikleri yirmi gün zarfında birbirlerini çılgınca sevmişlerdi; yakında evleneceklerdi. Vicki düğün hazırlıklarını ikmal edebilmek gayesiyle bir müddet adada, sevgilisinin yanında kalabilmek için amirlerinden izin de almıştı. Şimdi arkadaşı Jim'e bir iş havale ediyordu.

— New-York'ta iken sevdiğim genç ve güzel Nancy'yi sana hatırlatmağâ lüzum var mı bilmem.

Zavallı Nancy!.. Ona bir sene zarfında behemmal döneceğimi ve gelir gelmez hemen evleneceğimizi vaad etmiştim. Halbuki...

Kim bilir, bu, onun için ne büyük bir darbe olacaktır. Şimdi bütün iş sende ve senin bu kötü havadis onı bildirirken göstereceğin kabiliyettedir. Yolladığım mektupta o-

na her zamanki gibi, yine "Kahraman topçular" âbidesinin altında malûm saatte beni beklemesini yazdım. O, tabii her zamanki saatte gelip beni orada bekleyecek. Sen o zaman yanına yaklaşırın, evvelâ benim gelemediğimi söylersin sonra da yavaş yavaş, usulü dairesinde ona bütün hakikati anlattırın. Zavallı Nancy! Teselli edilmeğe ne kadar da muhtaçtır. Anlarsın... Senin onu teselli edeceğinden hiç şüphem yok. Ona, her şeye rağmen onu daima muhabbetle hatırladığımı anlatırın.

Jim, New-York'a varduktan sonra, arkadaşı Vicki'nin tâyin ettiği günde, etrafa alksamın ilk gölgeleri düşerken ve grubun ilk ışıkları yadesinin önünde beş aşağı, beş yukarı narken "Kahraman topçular" âbidesinin önünde duruyordu. Nazik vazifesinden dolayı sıkılıyor ve teessür duyuyordu. Bir aralık genç ve güzel bir kızın meydana geldiğini ve beklemeye başladığını fark etti. Cesaretini toplayarak ona yaklaştı:

— Siz Nancy'siniz değil mi?

— Kimi arıyorsunuz? 34 cü cadde-
dedeki güzellik enstitüsünde çalışan Nancy'yi mi?

— Evet, onu

— Siz Vicki misiniz?

— Ben mi? Bu da ne biçim sual!.. Görmüyor musunuz? Ben sadece onun pek samimi bir arkadaşım.

— Ooo!.. Bu güzel... Ben de Nancy değilim. Adım Bessi'dir onun bir arkadaşım.

— Yaa!

— Niçin, onun yerine ben geldim biliyor musunuz? Nancy iki aydan beri evlidir. Bana, bugün buraya gelmemi ve Vicki'ye bu kötü haberi usulü dairesinde bildirmemi rica etmişti.

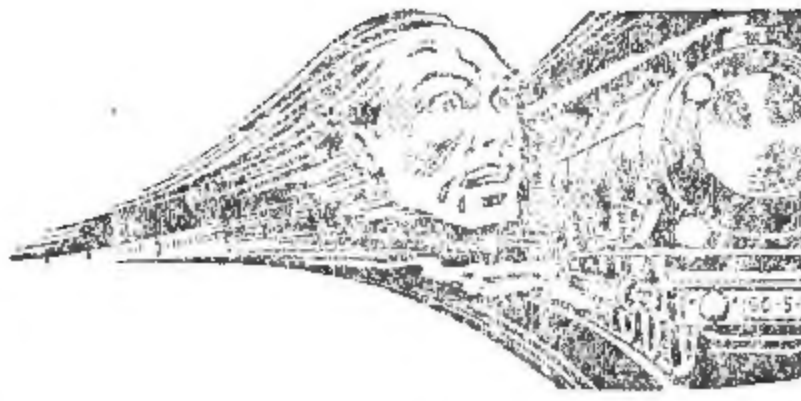
— Doğrusu şaşılacak şey! Benim de vazifem bu idi. Demin dediğim gibi, ben, Vicki'nin arkadaşımım. O, evlenmek üzere Cavada kaldı. Beni, buraya gelip Nancy'yi bulmağa ve ona bu fena havadisi usulü dairesinde bildirerek teselli etmeğe memur etmişti...

İkisi de birbirini bir kaç saniye mütereddit bakışlarla süzdüler. Sonra kahkahalarla gülmeğe başladılar...

Az sonra da karanlıklara doğru kol kola uzaklaştılar.

KESİK BAŞIN Estarı

Büyük Macera ve Aşk Romanı : 11

İstasyon şefi derin bir selâmdan sonra öne düştü. Mösyö Giyom bir köşede duran kontrol memuruna kendisini takip etmesi için işaret etti. Hep birlikte istasyonun yakınlığında bulunan odaya geldiler. Ortada bir masa vardı. Masanın üzerinde bir adam yatıyordu. Fakat çok feci bir manzara arz ediyordu. Yüzü örtülü olduğu halde, Doriok yaklaştı. Sonra kontrol memurunu çağırarak:

— Bakalım bunu tanıyabilecek misiniz? dedi.

Müddeiumumi muavini o güne kadar yüz bin ölünün yüzünü görmüştü. Fakat ekspresin kurbanı olan bu adama bir türlü bakamıyordu. Başın baş denilecek yeri kalmamıştı. Ezilmiş, beyin fırlamıştı. Kontrol memuru cesede yaklaşarak bakınca:

— Bu vaziyette onu nasıl tanıyabilirim? dedi.

Müddeiumumi muavini:

— Doriok rica ederim, Götürünüz... Onun surat denilecek yeri kalmamış... Hiç kimse onu tanıyamaz artık.

Polis müfettişi beyaz tülbandi cesedin yüzüne örterken:

— Bereket versin ki evraklar elimizde kaldı. Bavul nerededir şef?

— İstasyondaki komiserlikte.

Ufak gurup şimdi komiserliğe doğru yürüyordu. İçeriye girince Doriok bavulu açtı. Evet içerisinde istasyon şefinin söylediği gibi tomarlarla kâğıtlar vardı. Kıymetli esya olarak göze çarpan inci kol düğmeleri vardı. Bu düğmelerin üzerlerine altından kakma W. R. B harfleri yazılıydı. Doriok bu eşyaları tetkik ederken içeriye bir memur girerek Giyoma yaklaşmış ve:

— Sizin için bir servis telgrafı var efendim demişti. Müddeiumumi muavini teşekkür ettikten sonra telgrafı açıp okumağa başlamıştı. Bu San Rembert'e hareket etmezden biraz evvel Valans'a gelmiş olan bir telgrafı.

— Doriok bana bakınız, dedi. Marsilyadaki yataklı vagonlar şirketine müracaat ederek iki yolcunun ismini istemiştin. Birinin ismi Joé Wistles imiş.

Doriok:

— Aynı rumuzlar B. 14 treninde bulunan bavulda vardı.

— Diğerinin ismi de William Ralf Burut...

— İşte bu bavulun sahibi çiğnenen adam... Kaatil...

Müddeiumumi telgrafı katliyaarak cebine koyduktan sonra:

— O halde meseleye tamamiyle halledilmiş nazarile bakabiliriz. Maktul öldü. Kaatil de öldü. Yapılacak pek az işimiz kaldı zannedirim.

— Ya Crystal Dagger? Kristal Kama? trenden Rodans nehrine atılan adam? Bu işi bana bırakınız Mösyö Giyom. Ben derhal Liyona giderek bu kâğıtları tercüme ettireyim.

— Hemen şimdi mi gidiyorsunuz?

— Saat 21,35 de bir tren var.

— Şayet beni evrakların muhteviyatından haberdar ederseniz memnun kalırım.

— Emin olunuz

Doriok müfettişten ayrıldığı vakit kontrol memuru istasyon sıralarından birinde sızmış yatıyordu.

IX

Polis müfettişi Doriok kendisini Liyona götürecek trenden yarım saat evvelsi San Rembert istasyonuna gelmiş ve fırsattan istifade ederek, karnını doyurmak üzere istasyondaki lokantalardan birine girmişti. Tahkikattan oldukça memnundu. Kaatilin ismi artık belli olmuştu. Bu William Ralf Burut idi. Maktule gelince o da Joe Wistles muhakkak ki bavulda bulunan kâğıtlardan bir ipucu elde edilecekti. Hiç olmazsa onu tahmin ediyordu. B. 14 den atılan adam da şüphesiz seriki cürümleri idi. Hesabı görüp bir parça istirahat ettikten sonra, tren gara girmişti. Derhal birinci mevki kompartimanlardan birine girerek Liyon'a kadar hafif bir uyku kestirmeyi aklına koydu. Fakat tren hareket eder etmez Doriok'un girmiş olduğu kompartimana uzun boylu sarışın bir genç girdi. Ve kötü bir Fransızca ile polis müfettişine:

— Affedersiniz Mösyö Doriok ile mi görüşmek şerefine mazhar oluyorum, dedi. Polis müfettişi bir denbire şaşırmıştı. Bu pek kötü Fransızca konuşan adam kendisinde ne istiyordu. Evvelâ onu baştan aşağıya kadar süzdükten sonra yavaşca elini cebine sokarak tabancasının kabzesini tuttu. Fakat muhafazâ gülererek:

— Ne yapmak istediğinizi anladım. Acele etmeyiniz. Henüz kendimi size takdim etmiş değilim. Ben kendisinden çok bahsedildiğini işittiğiniz polis hafiyesi Peter Ray'im dedi.

Doriok birdenbire yerinden sıçradı. Bu meşhur Amerikan polis hafiyesi idi. Fransaya sureti mahsusada çağırılmıştı. Bir bankada olan beş milyon franklık bir soygunculuk vakasını aydınlatmağa memur edildiğini bütün gazetelerde okumuştun. Doriok meşhur meslektaşına karşı takınmış olduğu vaziyetten dolayı son derece müteessir olarak Peter'in elini sıktı. İki meslekdaş birbirleriyle daha yakından tanıştıktan sonra Amerikan polis hafiyesi her Amerikalı gibi cebinden piposunu çıkartarak yaktı. Ve Doriok'un sağına oturarak:

— Evet aziz meslektaşım, dedi. Fransada kaldığım müddetçe fırsattan istifade ederek memleketin bilmediğim noktalarını dolaşmayı düşünmüştüm. Hattâ garip bir tesadüf sizin B. 14 cinayetini Valansda tahkik ettiğiniz sıralarda beni sizinle karşılaştırmıştı. Maîmuâliniz bir meslekdaş diğer meslekdaşa rastgeldi mi fazla çalışanı daima istirahat etmelidir.

— Bilhassa böyle bir cinayetten sonra... diyerek Doriok cevap verdi.

Peter Ray Fransız polis hafiyesinin sözünü keserek:

— Bunu ciddi mi söylediniz? dedi. Siz bu cinayetin bir polis hafiyesine lüzum gösterdiğini mi zannediyorsunuz? Bir hafiye için böyle bir işle uğraşmak vakit kay-

betmekten başka bir şey değildir. Yoksa benimle istihzaya mı kalıyorsunuz?

Doriok gözlerini dört açarak bu meşhur meslektaşına baktı.

— Ne dediniz? Bu cinayeti o kadar ehemmiyetli bulmuyor musunuz?

Peter Ray hiç tavrını bozmayarak:

— Siz bu cinayeti gözemiyecek kadar muammalı buluyorsunuz. Halbuki onu aydınlatmak kadar kolay hiçbir şey yoktu. Size temin ederim ki şayet bütün esrarengiz olan şeyler böyle olmuş olsaydı ne size, ne bana ve ne de arkadaşlarınıza hiçbir iş kalmazdı.

Bu sözler Doriok'te büsbütün başka türlü bir tesir bırakmıştı. Sanki Amerikalı meslektaş kendisiyle alay ediyordu.

— Dinleyiniz Mister Ray. Şayet siz şu önünüzdeki mürekkebin rengini açık görüyorsanız önünüzde hürmetle eğilmeyi bir vazife bilirim.

Amerikalı gülererek:

— Anladım. Tamamile meslek tarifinde bulunuyorsunuz, ben de memleketimde meşhur bir yabancı polis hafiyesiyle karşılaşmış olsaydım susardım. Yalnız bu cinayetin etrafındaki tahkikatımla ben Amerikan polisinin de Fransız polisinden aşağı ve geri kalmadığını isbat etmek isterim.

Doriok bir aralık cevap vermedi. Hazırlanmıştı. Fakat her medense Amerikalı'nın sözünü kesmedi.

— Şayet sizinle açıkça konuşacak olursam bana inanmayacaksınız. Buna rağmen konuşacağım. Ben sizi her gittiğiniz yerde adım takip ettim. Hattâ bu takipte okadar ileri gittim ki sizi bir şehirden diğer şehre taksi soforü kılığında bile girerek taşıdım.

— Tebdili kıyafet ederek mi? Soför olarak mı?

— Evet. İyi bir polis hafiyesi için tebdili kıyafet bir hastalıktır. Maamafih şunu da inkâr edemiyecğim. Siz daima bir on birinci şahsın mevcut olduğunu iddia etmekte baki idiniz.

— Fakat ne yazık ki bunun kim olduğunu öğrenemedik.

— Beis yok. Bize lüzum olan bir kaatilin mevcudiyetidir. Şimdi müsahabemizi kolaylaştırmak için biz o kaatille bir namı müstear vereceğiz. Farzedelim ki kaatilin ismi Semprenio'dur. Hakiki ismini bilâhare Pariste fotoğrafını ibraz ettiğiniz vakit Antropometrik müessesesinde öğreneceğiz.

— Kimin fotoğrafını?

— Kaatilin. Semprenio'nun.

— Peki ben onu nereden bulabilirim ki?

— Onun resmi nerededir? Valans'da İser nehrinde bulunan kesik başın resmini aldirtırken sizi görmüştüm.

— Fakat o maktuldür ve zavallı Joe Wistles'dir. Herhalde sizin sahneye soktuğunuz Semprenionuz çan çalmakta olsa gerek. Belki Robinet boğazında trenden atlayan bu adamdır.

Peter Rey gayet sakin bir tavırla:

— Hayır. Affedersiniz. Sizin trenden atladığınızı farzettığınız adam maktuldür.

— Fakat... Peter Ray daima tebessüm ederek:

— Beni af buyurunuz Mösyö Doriok. Düştüğünüz hatayı yüzünüze vurmakla büyük bir teessür duyacağım.

— Ben bir hataya düşmüş değilim ki! Valans'daki adamın maktuldür ve başı yoktur...

— Fakat kontrolün kendisini tanımadığını söylediğini ve bu adamın B. 14 yolcularından katiyen olmadığını ısrar ettiğini de görmüşünüz değil mi Baş kesik olan adam Semprenio'dur.

— O halde onu katledenler diğer iki kişi mi?

— Hayır onlar değil. Onlardan biri.

— Burut mu?

— Hayır.

— Ya kim?

Joe Wistles.

— Joe Wistles katledilen adam.

— Hayır.

— Peki San Rembertte çiğnenen kaatil de Ralf Burut olsa gerek.

— Hayır.

— Nasıl hayır?

Doriok durduğu yerde kendini yiyordu. Amerikalı meslektaşının yanında bu gayri tabii halini belli etmek istemiyordu. Amerikalı çok pişkindi. Sözlerine de vamlı:

— Mösyö Doriok hâdiseyi yen baştan tetkik etmek icap ediyor. Bütün bu cinayet safhasını baştan alalım. Hindistandan gelen on yolcu B. 14 ekspresine biniyorlar. Bunu aynı vagondaki kontrol memuru dahi teyit ediyor. Birinci kompartimanda yedi kişilik bir İngiliz ailesi bulunuyordu. İkinci vagona da Joe Wistles ile William Ralf Burut bulunuyorlardı.

— Buraya kadar mutabıkız.

— Âlâ! Sizin bilmediğiniz bir nokta var. O da Joe Wistles'in vatanı William Ralf Burut'u öldürmek istemesi idi.

— Peki bunu size kim ibhar etti?

— Hâdiselerin cereyanı. Rica ederim benim bu husustaki düşüncelerimi dinleyiniz. Peter Ray yine aynı tebessümü saçarak piposuna tütününü doldurdu ve sözüne devamlı:

— Hindistandan gelen yolcular B. 14 ekspresine binmeden evvel bir adam fırsat kolliyerek nasılsa yataklı vagonlardan birine girerek gizlenmişti. İşte bu on birinci yolcu olup ismini biz Semprenio koymuştuk ki bunu kontrol memuru tanıyamamıştır. O, B. 14 yolcularının Hindistandan geldiklerini ve daima lüks vagonlarda seyahat ettiklerini de bilmektedir. İngiliz ailesinin bu gizlenen adamla hiçbir münasebeti yoktur. Fakat William Ralf Burut'un Semprenio'nun kendisine muhalif olduğu nazarı dik katini celbetmiştir. Doriok birdenbire Amerikalının sözünü yarıda bıraktıracak:

— Fakat Mister Ray bunlar siz söylüyorsunuz. Tevsik edilmiş şeyler.

— Rica ederim sabırlı olunuz. Sözümü bitireyim. Semprenio artist bir adamdır. Tabanca ve kama onun için hiçten şeylerdir. Bilhassa onların iz bırakacaklarından da emindir. Semprenio çok zeki olduğu için Kloroform kullanmayı daha mümasip görmüştür.

— Affedersiniz, Valans'da boş hatta çekilen vagondaki maktulun başı kesik ve noksandı. Siz Semprenio'nun...

— Evet haklısınız. Ben de gördüm. Vagon bir kan deryası halini almıştı. Fakat onu öldüren namı müstear verdiğimiz adam değildir. Aksi takdirde bu bir intihar hâdisesi olabilirdi.

(Arkası var)

NAT PINKERTON

HAYIR.. MORRISON BOR-
CUNU ÖDEMEDEN OTEL-
DEN KAGMAZ.. İKİ GÜNDÜR
MEYDANDA YOKSA BUNUN
BİR SEBEBİ
VARDIR

DÖNERSE
MR. PIN-
KERTON
NA TE-
LEFON
ETSİN
MÜHİM-
DİR..

NEREYE
GİTTİ
ACABA
NAT?

BİLMİYORUM. VAZİYETİ
DE BEĞENMİYORUM..
BURADAN AYRILSA BA-
VULLARINI DA ALIR-
DI.

ARTIK PO-
LİSE HA-
BER LÜZU-
MU HASIL
OLDU.

OTELİN-
DE DE
YOK. İŞİNİN
DE BİROYUN
OLMASINDAN
KOR-
KU-
YORUM

NORVAL SAKIN BİR ŞEHİRDİR
MR. PINKERTON.. ASAYİŞ
BERKENALDIR. USA
SİNİZİN BAŞINA BİR
ŞEY GELDİĞİNİ SANMI-
YORUM

BAKIN.. O KADININ RESMİ.. ADI BİN-
GO JÜLİ.. O NEREDEYSE
MORRISON ORADADIR.
KADINI TANI-
YOR MUSUNUZ?

DOSYALA-
RA BİR
BAKALIM..

MAALESEF HİÇBİR KAYIT
YOK. BURADA OTURUYOR
SA BİLE NAMUSU İLA O-
TURUYOR. DEMEK
TİR.

NE TUHAF.. KADIN SA-
BİKALİ.. AMA POLİSİN
DOSYASINDA İSMİ YOK.
BURADA DA OTU-
RUYOR...
HAYRET..

AMA HERHALDE
BURANIN YER-
LİSİ OLMAŞA
GEREK.. UNUTMA
Kİ GEGEN OYUNU
NEVYORKTA
OYNAMIŞ.

SON ZAMAN
LARDA GE-
MİŞ OLA-
CAK.

EYET.. HERHALDE
KİMSEYLE TEMAK
ETMEMİŞ DE-
MEKTİR.

ZAVALLI MORRISON
NAT İŞİ İSTEN-
GEÇMEDEN O
KADINI BULA-
LIM..

KADIN HERHAL-
DE BİR BER-
BERE GİTMİŞ
TİR. BİRDE ON-
LARA
GİDE-
LİM.

SÜRE-
SİMDEKİ
KADIN SİZE
HİÇ GELİR
Mİ? TANIYOR-
MUSUNUZ?

TOMBALAK YAŞ-
LICA BİR HATUN..
HERHALDE SİZİN
SALONA SIKSIK
GELİYOR
DUR.

ZANNETMİYORUM.
AMA ENİN DEĞİ-
LİM. DÜRÜN
PEGİ-Yİ GAGI
RAYIM.

AA TABİİ.. MRS. SKOT
İSTİRLİ.. ŞEHİR DIŞINDA
BANLİYÖDE OTURUYOR.
MILPOND CADDESİN-
DE..

ARKASI VAR

Odet'in Macerası

Yazan: Henri Picard
Çeviren: Sayhan Bilbaşar

FIKRALAR

MESELE ONDA YA!

Dükkan sahibi tezgâhtarlardan birinin bir müşteri ile münakaşa ettiğini görünce tezgâhtarı derhal çağırdı ve,

— «Ne diye müşteri ile münakaşa ediyorsun?» diye onu payladı. «Ben size daima müşterinin haklı olduğunu söylemez miyim?»

Tezgâhtar başını önüne eğerek cevap verdi:

— «Ben de onun için münakaşa ediyordum ya... bu müşteri haksız olduğunu iddia ediyordu!»

OZAMANA KADAR

Muharrir arkadaşlarımızdan Vahdet Gültekin, doğacak çocuğunu beklemekte olduğu günlerden birinde matbaamıza uğramıştı. Odada tesadüfen mütercim hanımlardan birinin üç yaşındaki küçük kuzini de bulunuyordu. Sarışın ve pek sevimli bir kız olan kuzin hanım Vahdet Gültekin'in pek hoşuna gitmişti. Bir ara:

— Çocuğum erkek olursa bu kızı ona muhakkak alırım, dedi.

Ama odadakilerden biri:

— Nasıl olur? Karısı senin oğlandan büyük olacak, diye itiraz etmişti.

Vahdet Gültekin istifini bozmadan:

— Sen bakma. Ozamana kadar küçülür ol dedi.

değildi. Günün birinde hanım kız fiilen işe başlamağa karar verdi. Zira, şimdiki halde, kaldığı dairenin kirasını ödemek mecburiyetindeydi.

Bir akşam telefonu açtı ve delikanlıyı odasına çağırdı. Lâvabosu tıkanmıştı. Acaba bizzat gelerek onu bir hale yola koymanın çarşına bakamaz mıydı..

İki - üç dakika sonra delikanlı odadan içeri girdi. Odet'in tarafa doğru şöyle bir göz attı ve hemen lâvabonun önüne gitti. O, biraz evvel kendisi tarafından boruya sokulmuş olan pamuğu dışarı çıkarmağa uğraşırken Odet: «Acaba kıyafetim kâfi derece dekolte değil mi?» diye düşünüyordu.

İşini bitirdikten sonra Tatav:

— Lâvabo için özür dilerim, dedi. Hizmetçilere bir daha sefere daha dikkatli olmalarını tembih ederim; içine bir şey kaçtırmasınlar.

Odet'e kalsa onun başka bir hareketi için özür dilemesi icap ederdii.. Ama kararından vazgeçmiyerek onu muhtelif vesilelerle odasına davet etmekten geri kalmadı. Başlangıçta epey çekingen ve mütereddit bulunan delikanlı gün geçtikçe biraz daha cüretleniyor gibiydi. Meselâ telefonun kopmuş olan telini bantlarla sararken göz ucuyla Odet'in, sabahlığın altından gayri tabii bir şekilde di-

şarı çıkmış bulunan bacaklarına da baktığı oluyordu.

Nihayet bir gün kızın istediği oldu. Genç Tatav onun odasında, herhangi bir şeyi tamir etmenin gerektirdiği zamandan fazla kaldı.

Şimdi işin birinci ve zor kısmı bitmişti. Meselenin bundan sonraki kısmı Odet'le delikanlının babası arasında cereyan edecekti.

Akşam üzeri, kimsenin bulunmadığı bir anda Odet, anahtar ve mektup konacak gözlerini önünde oturan ihtiyar adamın masasına gitti ve bütün diğer müşterilerin uzakta bulunduğu bir an:

— Sizinle hususî bir mesele hakkında konuşmak istiyorum, dedi. Oğlunuzla bana dair...

Adam hayret etmekle beraber Odet'i yanındaki iskemleye oturttu ve dinlemeğe başladı.

— Yani mesele şu ki beyefendi, oğlunuzun benimle evlenmesi artık şart olmuştur. Zira Tatav yüzünden, bir genç kız için evlenene kadar en kıymetli şey olan meziyetini kaybettim.

Adam onun ne demek istediğini pek iyi anlamıştı. Çok kısa bir an düşünceli durdu sonra bir tek kelime söylemeden duvardaki tabelâyı işaret etti.

Tabelâda şunlar yazılıydı: «Otel idaresi, müdüriyete emanet edilmeyen kıymetli şeylerin kaybindan mesuliyet kabul etmez.»

Kasabanın ileri gelen üç beş şahsiyeti, kahvenin köşesindeki büyük masanın etrafına oturmuş, komiserin hatıralarını dinliyordu. Komiseri büyük bir hayranlıkla dinleyenlerden biri:

— Polis mesleğine, bilhassa sivil polisliğe bayılırım, dedi. Hatta, gençken bir aralık bu mesleğe intisap etmeğe teşebbüs etmiş fakat sonra...

Nüfus müdürü sözünü tamamlamadan kesmişti. Komiser, merakla sordu:

— Peki sonra ne oldu? Niçin bu teşebbüsünüzü neticelendirmediniz?..

— Kötü bir talih yüzünden. Bir özel detektif bürosuna müracaat etmiştim.

— «Tam sana göre bir iş var, dediler. Çok hasat bir iş... Kolayca başarıp kendini tanıtmaya imkân verecektir. İki kişi, asil bir ailenin kızını ormana kaçırarak taarruz etmiş. Faillerden birini, kız, teşhis etmiş. Diğerinin yüzünü görememiş yalnız topal olduğunu biliyor. Şimdi senin yapacağın iş, sana vereceğimiz adrese gidip teşhis edilen o adamı bularak takip etmek ve temas edeceği adamlar arasında bulunan topalları tesbit etmektir. Ne kadar basit iş değil mi?.. Üstelik takip edeceğin adamı gözden kaçırmaya da imkân yok.»

— «Neden yok?»

— «Çünkü zencidir de ondan...»

Derhal ırz düşmanının adresini aldım ve işe koyuldum.

İşe başladığım üçüncü günü idi. Aksama doğru, zencinin elinde bir valiz olduğu halde alelacele otelden çıkıp bir taksiye atladığını gördüm. Ben de hemen bisikletime atlayıp peşine takıldım. Gara varınca, Marsilya için bir bilet aldım. Muhtemelen izinin keşfedildiğini anlamıştı ki kaçıyordu. Hemen büroya gidip talimat aldım:

«Cehennemnin dibine dahi gitse takip edecektim...»

Gara döndüğümde, Marsilya treni gitmişti. Ben de ondan sonraki tre-

Takip edilen zenci

Yazan: Miguel Zamacois

Çeviren: Vahit Orgun

ne bindim. Marsilyaya varınca gar hamallarına sordum, soruşturdum ve zencinin Mozambik'e hareket eden «Portoguesa» vapuruna bindiğini öğrendim. Ben de diğer bir gemi ile Mozambik'e gittim.

Orada ufak bir tahkikattan sonra «Portoguesa» vapuruna gelen zencinin Moyanda şehrine gittiğini öğrendim.

Günlerce, binbir tehlikeye göğüs gerip, korkunç sıvrisineklerle ve diğer haşaratla mücadele ederek balta girmemiş ormanlardan geçtim ve tam on beş gün sonra Moyanda şehrine vardım. Moyanda, nüfusu dört bin olan küçük bir şehirdi.

Çok kötü bir duruma düşmüştüm. Paris gibi bir şehirde, beyaz ırktan

olan hemcinslerim arasına katılarak, bir zenciye kolayca takip edebildim. Fakat Moyanda gibi bir yerde göze batmadan, dört bin zencinin içinde ırz düşmanı bir zenciye nasıl takip edebildim. Zaten herkes kötü nazarla bana bakıyordu...

Moyanda'ya vardığımın hemen ertesi günü geri döndüm.

Parise varınca, peşine düştüğüm zenci ile suç ortağının tevkif edilerek, mahkemeye sevk edildiğini ve mahkemeleri neticesinde, ırz düşmanlarının yirmi beşer sene ağır hapse mahkûm edildiklerini öğrendim.

Meğer bana verilen adreste iki zenci varmış. Ve ben... yanlışlıkla öteki zenciye takip etmişim... Bu muvaffakiyetsizliğim üzerine tabii bana da yol verdiler.

Odet, bir eğlenti esnasında Tatav adlı delikanlıyı tanımıştı.

Günün birinde Odet mobilyalarını sattı, odasını başkasına devretti ve bir otel odasına yerleşti. Ahbapları onun bu hareketini bir kelimeyle «Çılgınlık» diye vasıflandırıyorlardı. Zira dünya yüzünde bir tek akrabası bile bulunmayan Odet gibi bir kızın, Paris gibi bir yerde bir oda bulabilmesi büyük nimetti. Şimdi kızın bu odayı bırakıp bir otele çıkması, hiçbir izah yoluyla telif edilemezdi.

Halbuki bu gayri kabili izah gözüken meselenin çok mantıklı bir sebebi vardı: Evlenecek kızların içinde bulunmaları icabeden yaşa epey zamandan beri geride bırakmış bulunan Odet bir eğlenti esnasında Tatav adlı yakışıklı bir delikanlıyla tanışmıştı ve delikanlının babası, onun şimdi taşındığı otelin sahibiydi... Otel de ne oteldi hani. Yüzlerce dairesi ve muhtelif eğlence salonlarıyla, değil Baba Tatav'ın bir tanecik oğlunu, onun gibi on tanesini, karılarıyla birlikte gül gibi geçindirdi.

Odet otele yerleştikten sonra derhal faaliyete geçti. Mümkün olduğu kadar, genç Tatav'ın gözünü çekmeğe ve onun bulunduğu yerlerde dolaşmağa çalışıyordu. Aralarındaki tanışıklık bu işi bir dereceye kadar kolaylaştırmıyor da

GİZLİ VAZİFE !..

GOŞOLAR
AZ ZA-
MANDA
KENDİLE
RİNE GEL-
DİLER.
ATEŞ ET-
MEĞE
BAŞLA-
DILAR.

170

LÂSTİKLERE
ATEŞ EDİN..

BİR KUR-
SUN TEKER-
LEĞE İSA-
BET ETTİ.
OTOMOBİL
AZ KALSIN
BİR AĞACA
GARPIYORDU.

HAPİ YUTTUM.. AMA
POSTU UCUZA
SATMAMALI-
YIM..

FRANSUA İNDİ, OTOMOBİLİN ARKASINA
GİZ-
LENDİ.

GÖNDERELİM. İŞİ HALLEDE-
LİM..

DURUN.. ONA
KONSUELDYU
İLE SULA YOLU

BUNA MÜSARFE
EDEMEM.

PEREANIN
HAKKI VAR
MESELEYİ KAN
DÖKÜLMEDEN HAL
EDEYİN.

SAKO İNDİ. KON-
SUELO FRAN-
SUAYA YAK-
LAŞ-
TI.

BU KADAR
GÜZEL BİR
KIZ BOYLE
İŞLERE BUR-
NUNU SOKSUN?

BANA ATEŞ ET-
MEZ SÖZÜMÜ DİN-
LERSE MESELE
YOK.. YA ATEŞ
EDERSE

BİR KADIN? BU HAYDUTLARLA
ARA BULMAYA MI
GELİYOR..

TESLİM OL
YOKSA..

GABUR GERİ DÖN-
YOKSA SENİ
ÖTERİ DÜN-
YAYA GÖNDE-
RİRİM.

FRANSUA
DÜŞÜNDÜ
VE ATEŞ
ETMEK-
TEN
VAZ GEÇ-
Tİ.

GENG KIZ
FRANSUAYI
TEHDİT
EDER
GÖRÜNE-
REK
YAK-
LAŞ-
TI.

BEN SENİN DOSTU
NUM.. BENİ DİNLE.
ALEN HAYAT.
TA.. ÇİFTLİ-
ĞE GELECEK
BANA İTAAT
EDER GÖRÜN
BİZİMLE GEL
İŞLER DÜZE-
LECEK.

YALAN SÖYLÜ-
YORSUN.. SÖY-
LEDİKLERİNİN
BİR KELİME-
SİNE İNANMI-
YORUM.

YALLAHI YALAN
DEĞİL.. BENİ
DİNLE

SANA İNANIYORDUM.. TES-
LİM OLMUŞ GÖRÜNECEĞİM.
AMA... BİR YALAN SÖY-
LEDİ YSEN..
YERİM
SENİ...

GOŞOLAR
KIZIN MARI-
FETİNE ŞAŞ-
TILAR

KIZ TOPTAN TÜFEK TEN DAHA
İYİ.. GABUR BU DELİKANLİYİ
BAĞLAYIN.

FAKAT FRANSUA
KENDİNE EL SÜR-
DÜRMEDİ.

YOO.. BAK BUNA
GELEMİYİM.. SİZİN
İLE HÂLÂ DÖVÜŞMEĞE
HAZIRIM. BENDEN NE
İSTİYOR-
SUNUZ

A.. A.. AYIP BU YAP-
TIĞIN

ARKASI VAR

170

MAĞAZADAKİ CİNLER MANDRAKE

BALKONA GİZLEN
MİŞ OLAN APTU
LAH İLE MANDRA
KE HAYRETLER
İÇİNDE...

VAY CANINA
NE YAP.
YORLAR?

ANLAMİYOR MUSUN
APTULLAH? NE KALIN
KAFALISIN.. İSTE
HIRSİZ BUNLAR..
MEĞER... \$\$\$

GELİYORUM

ÇABUK.

ŞŞŞ

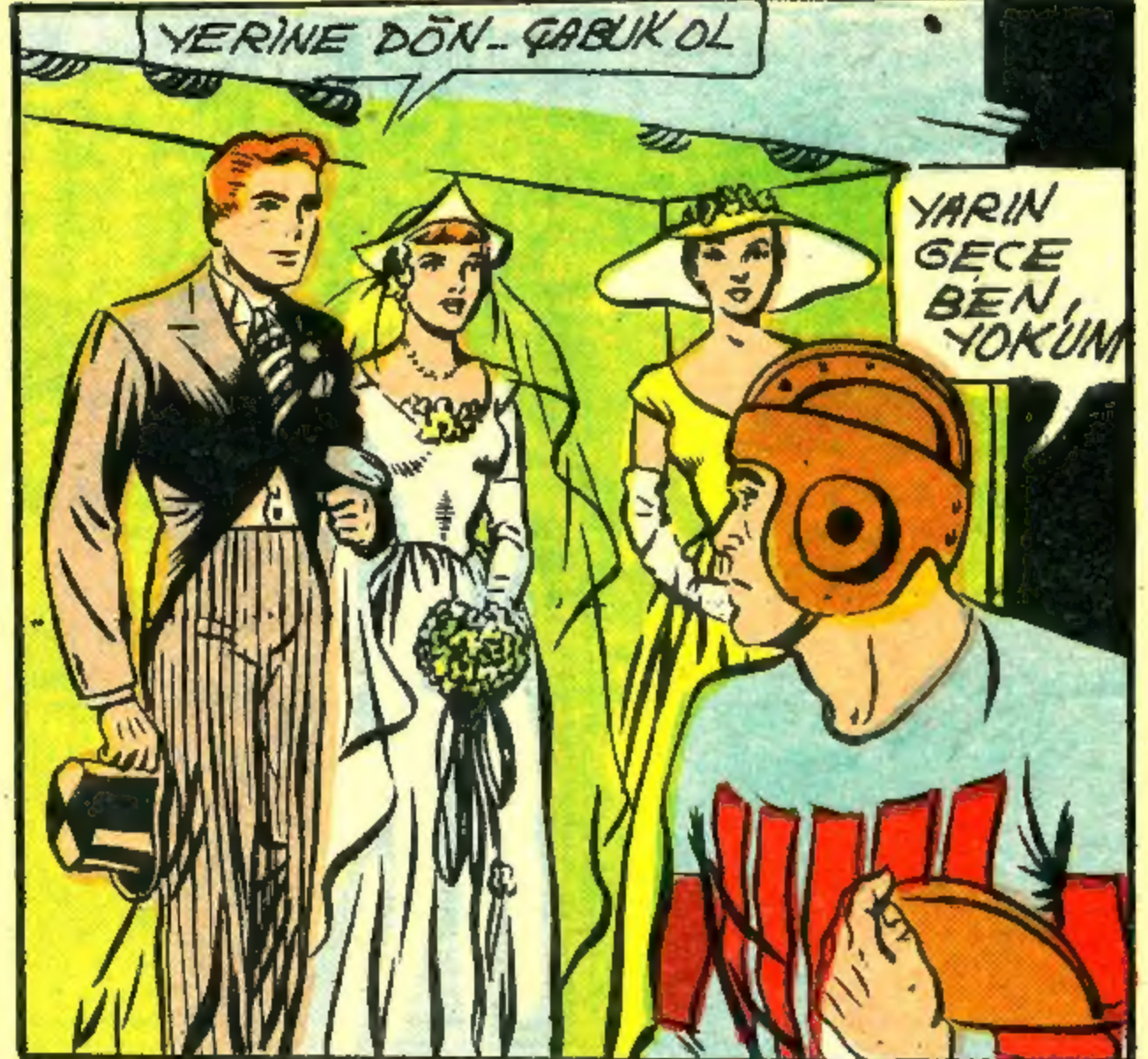

BU İŞ HİÇ HOŞUMA
GİTMİYOR. BU GECE
BEKÇİ NEREDE?

ŞŞŞ... YAVAS KO-
NUŞ... SANA NE..
ÇABUK OLA AH SÜ
LİM... ELMAS-
LARA BA-
KIN...

YERİNE DÖN.. ÇABUK OL

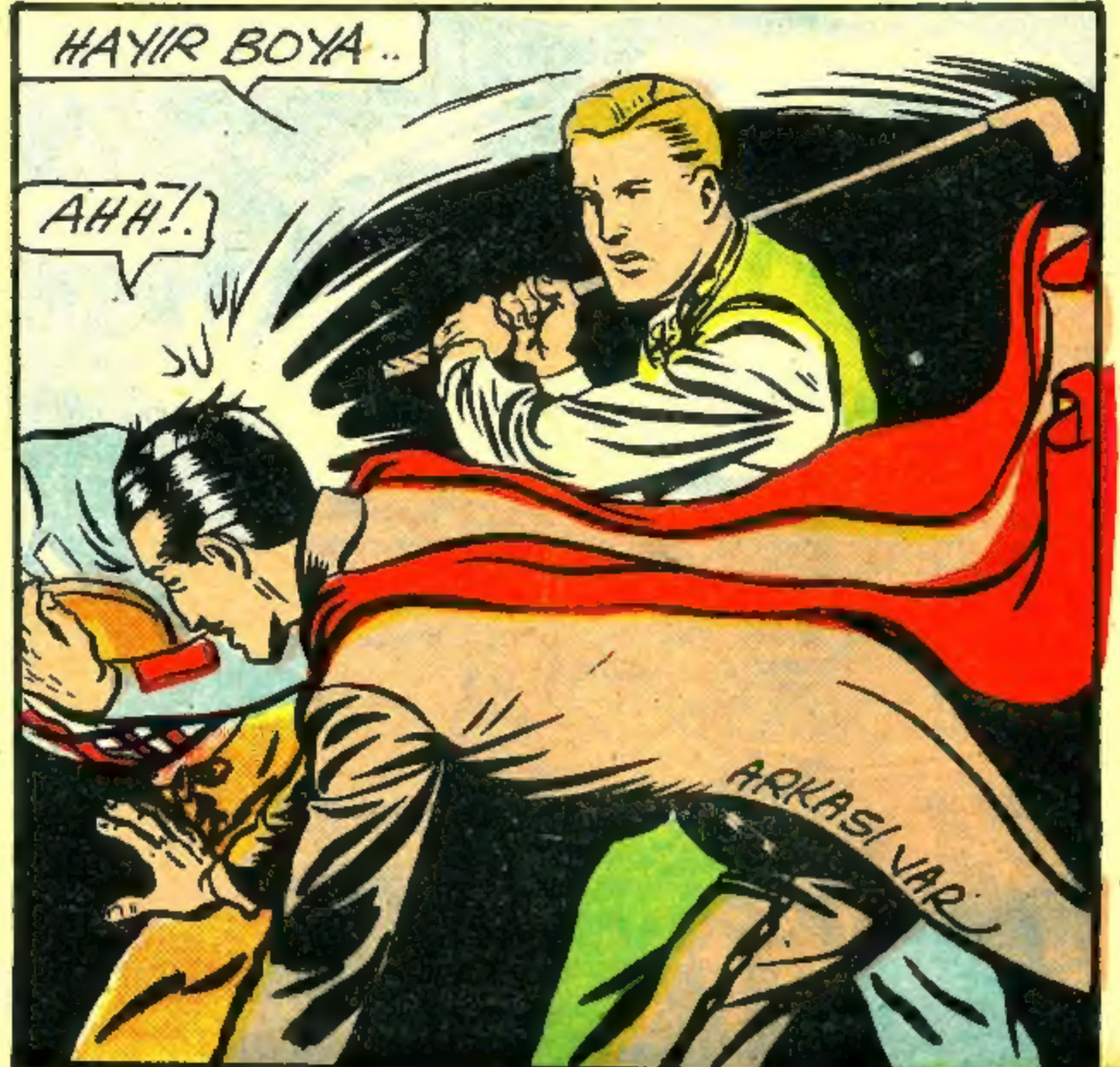

YARIN
GECE
BEN
YOKUM

MANDRAKE APTULLAHI YALNIZ BIRAKTI.
HMM.. SENİN MANKEN OL.. APTU AŞAĞI İNDİ.
GÜNÜ BİLMESEM HİÇ ANLIYA.
MAZDIM. CİLDİNİZİ BÖYLE
MANKEN CİLDİNE BENZE-
TEN NEDİR?
NİM NİM?

HAYIR BOYA..

AHA!..

ARKASI VAR

KARTALIN OĞLU

ŞATONUN ORTASINDA BU.
LUNDUĞU KÜÇÜK GÖLÜ
BESLEYEN DERE KABARMIŞTI.
GÖL SUYU YAVAŞ YAVAŞ YÜKSE-
LİYOR ŞATONU SU KAPLIYORDU.

ELMASIN
YOLUNU
GEVİRT-
TİĞİ
ZAMİR
NEHİRİ
ŞİMDİ
ZODOMA-
RIN ŞA-
TOSUNU
TEHDİT
EDİYOR-
DU.

ZODOMAR NEYE UĞ-
RADIĞINI ŞAŞIRMIŞTI
DELİ GİBİ BAĞIRIYORDU.

GABUK FİLLERİ
GETİRİN.. EN BÜ-
YÜKLERİNİ..

SULAR İVİCE YÜKSELMEYEN
ÖNCE KAÇIP KURTULMAK
İSTİYORUM.. SEİ LAMA....
İLKÖNCE SEN GEÇ.. SULARI
BİR DENE.. SONRA BEN
GEÇERİM.

ZODOMARIN UŞAĞI
LAMA EN BÜYÜK
FILE BINDİ. SUYU
GEÇMEĞE HAZIR-
LANDI.

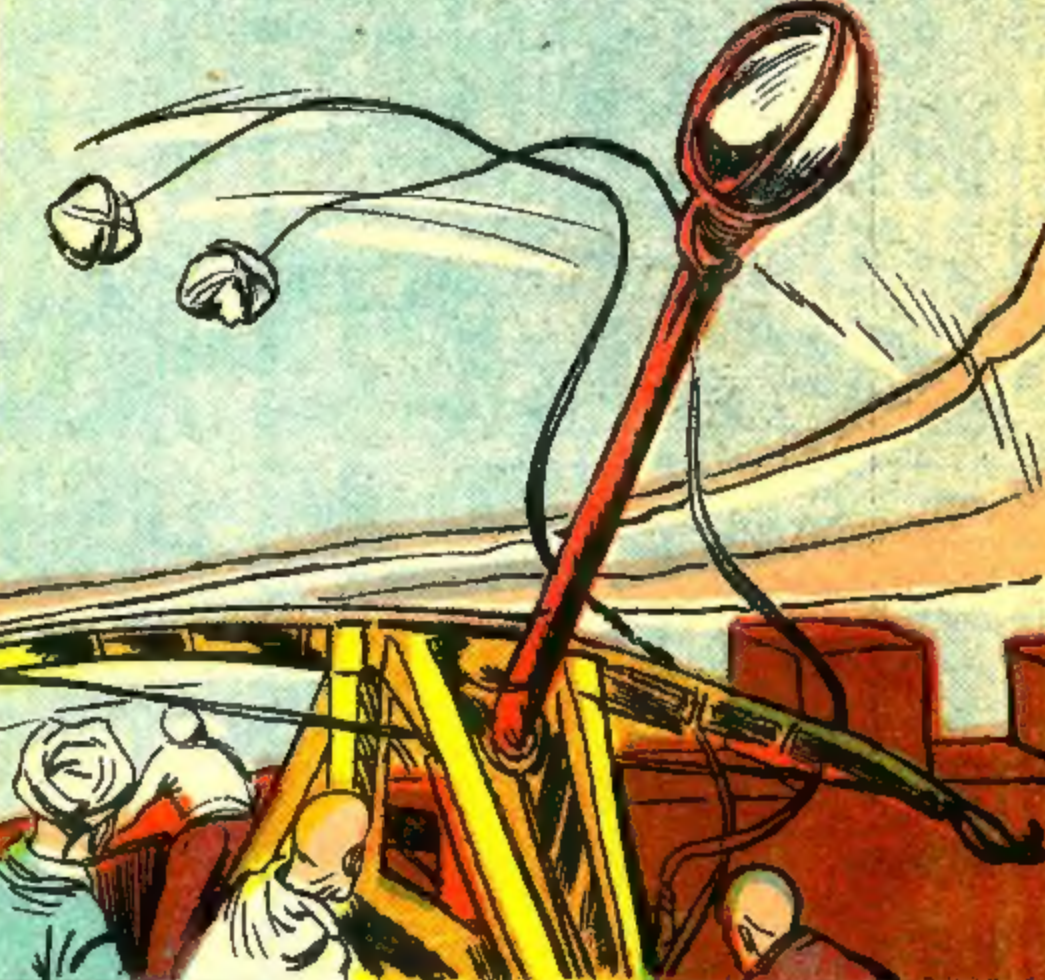
AZ SONRA DA SU-
LARA GÖMÜLDÜ KAY-
BOLDU GİTTİ.

FİLLER
BİR İŞ
GÖRMEYİN-
CE ZODO-
MAR MAN-
CINIK KULE-
SİNE ÇIKTI.

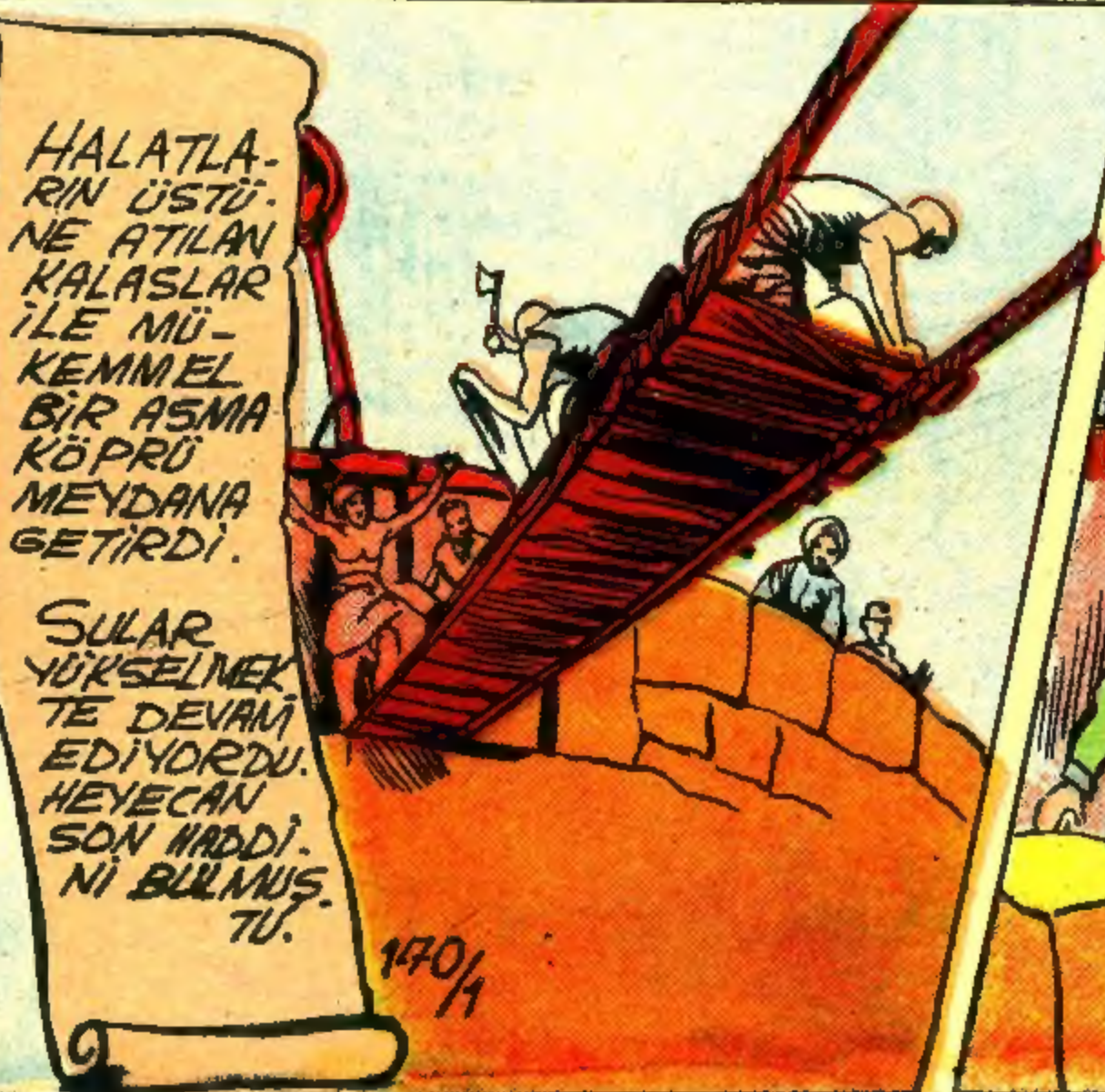
BÜYÜK TAŞLARIN UCUNA HALAT-
LAR BAĞLADILAR, KARŞI SAHİLE
FIRLATTILAR.

HALATLA-
RIN ÜSTÜ-
NE ATILAN
KALASLAR
İLE MÜ-
KEMMEL
BİR ASMA
KÖPRÜ
MEYDANA
GETİRDİ.

SULAR
YÜKSELMEK
TE DEVAM
EDİYORDU.
HEYECAN
SON HADDİ-
Nİ BULMUŞ-
TU.

170/4

SİZ GERİ GEKİLİN.. İLKÖNCE
BEN GEÇECEĞİM. SONRA HEP
TEKER TEKER GELİN.. KÖPRÜ
ÇEKMEZ HA..

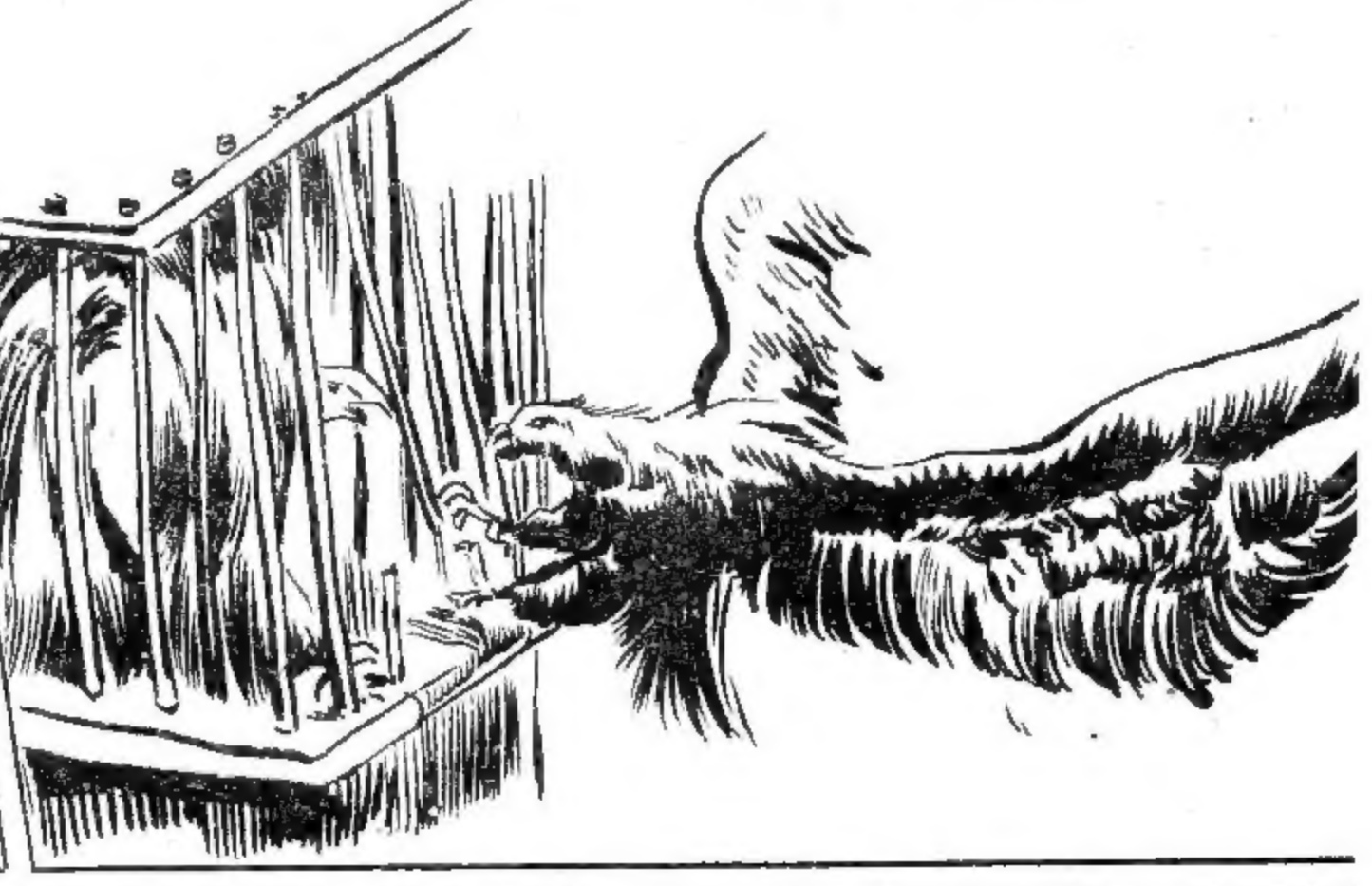

ZODOMARIN ADAMLARINDAN BİRİ
İKİSİ BU EMRE İTAAT ETMEK İSTEME.
DİLER.

23/2
DEFOLUN.. HEPİNİZİ
PARALARIMI HAINLER.

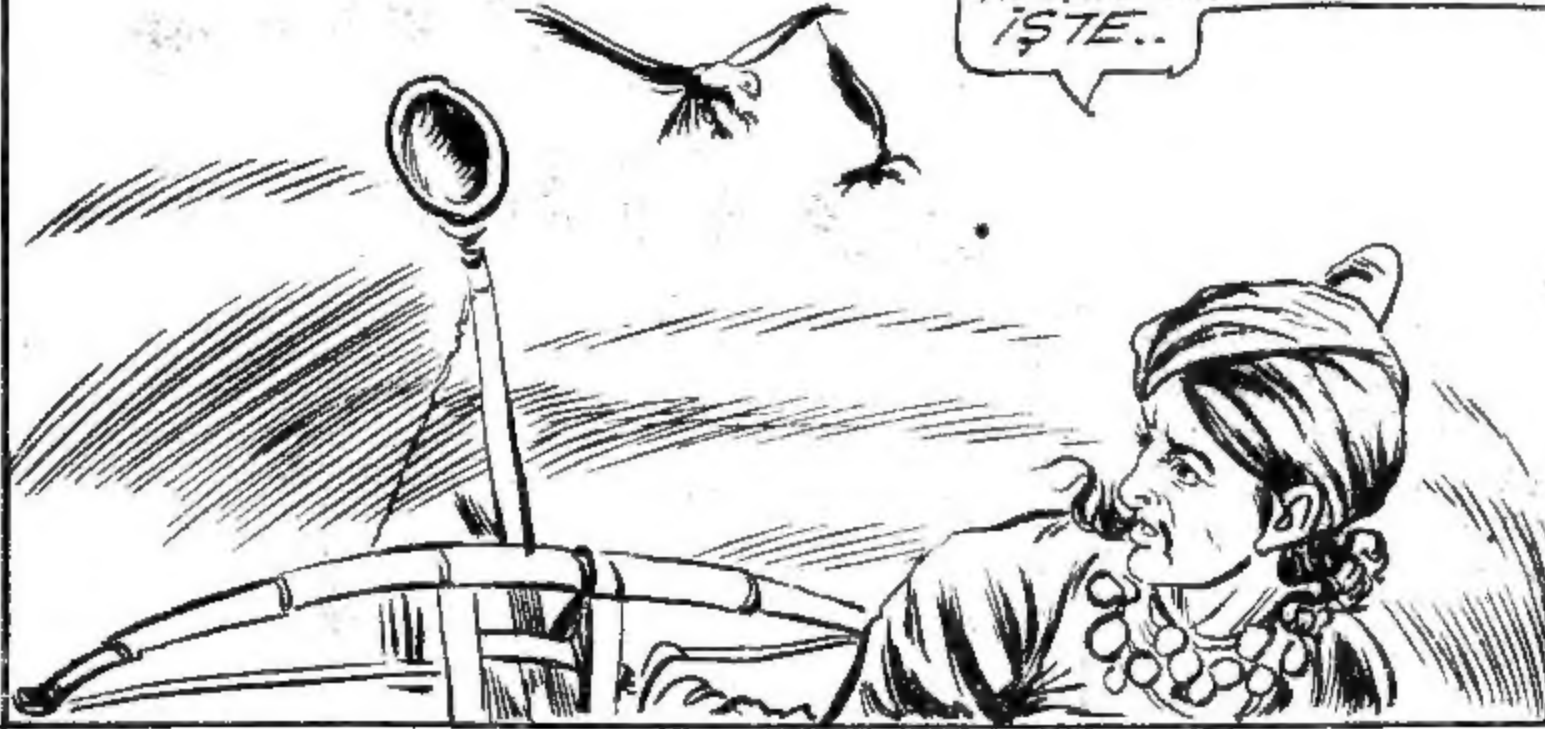

AŞAĞIDA BU ÖLÜM-KALIM MÜCADELESİ
OLURKEN KULENİN ÜSTÜNDE ADAR
ATMACANIN KAFESİNİ PARÇALADI.

ATMACA HEMEN DIŞARI
FIRLADI. ZODOMAR BUNU
GÖRDÜ.

EYVAH! BİZİM HÜKÜM-
RANLIK TİMSALİ ATMA-
CA KAFESTEN KAÇTI.
ARTIK HAPİ YUTTUM
İŞTE..

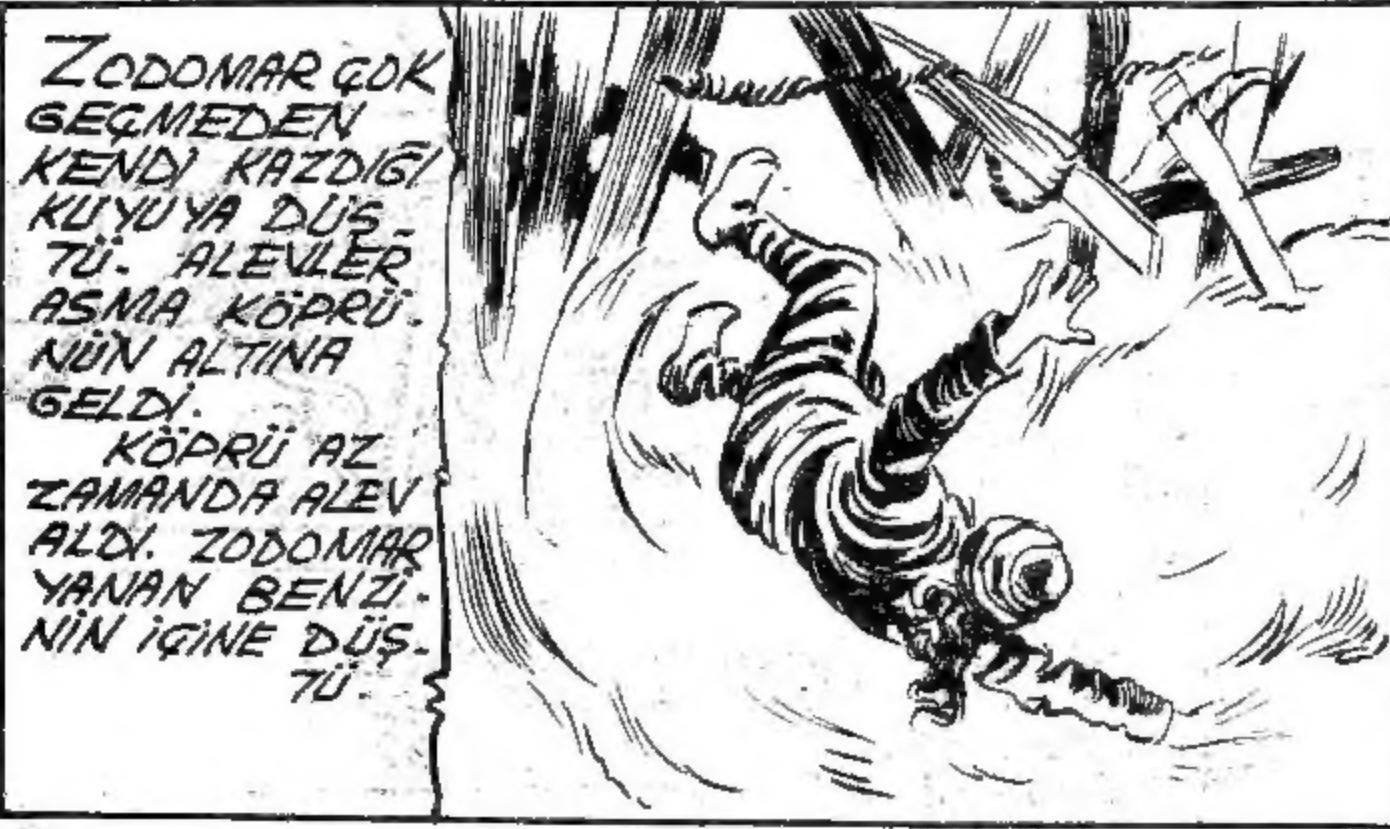
ZODOMAR KÖPRÜYE ATILDI. FAKAT
DERENİN SÜRÜKLEYİP GETİRDİĞİ
ALEV ALEV YANAN BENZİNİ GÖ-
RÜNCE ŞAFAK ATTİ.

ALEVLER!!
ALEVLER!!

ZODOMAR ÇOK
GEÇMEDEN
KENDİ KAZDIGI
KUYUYA DÜŞ-
TÜ. ALEVLER
ASMA KÖPRÜ-
NÜN ALTINA
GELDİ.

KÖPRÜ AZ
ZAMANDA ALEV
ALDI. ZODOMAR
YANAN BENZİ-
NİN İÇİNE DÜŞ-
TÜ.

ZODOMARIN ÜÇ
ADAMI DÖNDÜKLE-
Rİ ZAMAN SATOYU
GÖLÜ ALEV ALEV
YANAR BULDULAR

SATODA KALANLAR
KAPI VE KALASLAR
LA BÜYÜK BİR
SAL YAPILAR.
GÖLÜN ALEVLI
OLMAYAN BİR
YERİNDEN KAÇ-
TILAR.

ZODOMARIN
YILLARCA ETRAFA
DEHŞET SALDIĞI
BU ŞATODA BİY-
LELİKTE YOKOLDU
GİTTİ.

170/2

GÜZEL YUSUF

TARİHİ AŞK VE MACERA ROMANI

Yazarın Kemalettin Tuğcu

SAYI : 20

— Olga benim esaretten kurtulmama sebep olmuştur. Benim ona yaptığım küçük iyilik mukabele gördü. O bir vesiledir. Fakat beni kurtarılan sizsiniz.

Bu sadece bir fazilet meselesi olsa bile siz beni çok iyi muafaa ederek feci bir ahbitten kurtardınız. Bu mukavelenizle size yapılanları ödemiş oldunuz. Size daha birçok para borçluyum. Kendi kendinizi satın aldığınız gibi bana yaptığınız para yardımı ile beni bile esir gibi satın almış sayarsınız.

Prenses sizin gibi masum, temiz ve asil bir kıza satın almak için Bizansın serveti yetmez. Bir muhafız zabıt, hayatınıza tekeffül etmiş demektir. Yaşamınız ve iyi muhafaza edilmeniz için luzumu olan her şeyi yapmalıdır.

İren daha sert bir eda ile.

Rica ederim, dedi. Beni bu çeşit sözlerle oyalamayınız. Ben sizden bir kelime, doğru ve hakikat ifade eden bir tek kelime istiyorum. Bu da yanımda kalmak istemenizdeki sebebi bana izah edecek.

Ben İrene «Çünkü seni seviyorum» diyemedim. Bunu söyleyecek sıra daha gelmemiştir. Başımı eğdim, İren dikkatle yuzume bakıyordu.

— Söyleyiniz Şovalye...

— Asil Prenses bunu benden istemeyiniz. Çünkü yalan söylemekten nefret ederim.

— Size bir iki sorayım. Bu sebep Bizans mı?

— Hayır.

— Kendinizi ölmekte duymanız mı?

— Hayır.

— Dni bir sebep mi?

— Hayır.

Benim şahsımı ilgilendiren bir sebep mi?

— Evet.

— Bu sebep sizin de şahsınızı ilgilendiriyor mu?

— Evet.

Uzaklardan yanık yanık

— Kırye Eleyson! sesleri geliyordu.

İren bu sesleri dinler gibi domu parmaklıklarla örülü pencereleere gözlerini dikip durdu. Uzaklarda toplanmış boğuk gurultuları vardı.

Sonra ağır ağır başını bana çevirdi ve nemli gözlerle yuzume baktı.

Şovalye, burada ne yapmak istediğinizi söyleyiniz?

— Bizans düşecektir. Bana kimse inanmaz. Belki Tanrı da bunu istiyor. Yıkılan duvarlardan sel gibi insan akacak. Bu insanların çoğu çapulcudur. Bu insanlar Mehmet Beyin ordusuna sadece yağma ve esir almak için katliamlardır. Bu sel bir anda bütün şehri, evleri istila edecek, şahısları çöğneyerek ve buldurları kapacak, ezecek, imleteceklerdir. Bu insanlar esir alarak, genç kızları pavlaşmakta, belki öldürmekte birbirleriyle yarışacaklardır. Bu insanlar tek bir yerde, yalnız bu yerde duracaklardır.

Ayasofyada

Hayır, Yusuf'un karşısına. Ve Yusuf onlara: Barış. İlenin dediyecek. İcabederse burada bir çok, sayısız adam öldürecek, fakat Bizans istila eden felâket size erişmeyecek. Bu yağma edilen şehinde bütün safiyeti, bütün haklarıyla sadece siz masum kalacaksınız.

İren ürpere bir sesle.

— Fakat sonra? diye sordu.

— Sonra isterseniz Venediğe, İsteiseniz Romaya gideceksiniz. Arzu ettiğiniz yere kadar size el uzatan olmayacaktır.

— Peki ama size hiçbir şey temin etmeyecek olan bu hareketin sebebi?

— Bu sebebi bana sormayınız Prenses.

Size saraya dönmeyi rica

şında memleketimin, dinimin bu dışarıdan z.

İren pek asabi bir hal almıştı. Titriyordu. Dışlarını sıırıyordu.

Sizi görmek istemiyorum. Sizin yardımınız beni öğrendirecek. Mahşer günü dediğiniz o gün kendimi öldürerek kurtulacağım.

— Bunu yapmayacaksınız asil Prenses. İyi bir hristiyan kız Tanrının verdiği canı kendisini öldürerek ona iade etmeye kalkmaz. Mukadderata boyun eğmeniz gerekir.

— Size, sizin elinize bir esir olarak düşmeyi mi bekliyeceğim?

Ben sizi hiçbir zaman esir almayacağım ve bunu istemiyeceğim. Ne yapmak istediğimi anlatım. Siz benden nefret ediyorsunuz. Ben sizden nefret etmiyorum. Beni bir düşman sayıyorsunuz, ben

Uzaklardan yanık yanık:

— Kırye Eleyson!

feryatları geliyordu.

ettiğim takdirde ne olacak?

O mahşer günde, eğer sağ bulunursam mutlaka siz müdafî olacağım.

İren beni tetkik ediyordu. Yüzüne, zırhlı elbiseme, duruşuma bakıyor ve derin bir üzüntü içinde bulunanlar gibi, kızarıyor, soluyor, ağlamak istiyordu.

Şovalye, beni müdafaa edebilecekinize inanıyor musunuz?

— Evet.

— Bunu izah eder mısınız?

— Gençim. Bütün kuvvetime sahibim. Çok iyi dövüşürüm. Konuğum dar merdivenleri saatlerce madda ve madda masrafları ilk önce ve sonradan Mehmet Beyin çocukları. Kader, İren Beyin oğlu Yusuf ordusunu arkadadır. Sonra Bizans zam ile buraya ayak basmaya caatır.

— Siz bir Türk casusunuz Yusuf Bey Bizans mahveden kuvvetlerden birisi de sizsiniz. Kar-

sizi karşımda merhametli, tertemiz, masum bir genç kız olarak görüyorum. Ve Ulu Tanrıdan dile-rim ki bana karşı beslediğiniz bu duyguları değiştirsin.

— Memleketimizi mahveden bir adam için daha başka türlü düşünemem.

— Asil Prenses, memleketinizi mahveden İmparatorunuzdur Konstantin Dragazes, ondan önce Bizans İmparatorluğunu yapan sizin sülâleniz, vergilerle, iki yüzle hareketlerle, muahedelerle riayet etmemekle bu neticeyi ortaya koydular. Mehmet Beyin pedisi Murat Beyle sizin sülâleniz akıba o-muşlardı. Yolların boyunca Osmanogullarına haraç veren Bizans, ahlâksızlık, intiras ve zulum yu-zundan çekmekte olduğunu bil-memekle kalmıyor, Mehmet Beyi Prenses Orhan Beyi Anadolu'ya salıvermekle korkutmak istiyorlar. Bizans bir imparatorluk değil bir fesat ve ihtiras ocağıdır. Murat

Beyin karısı olan Sırbistan Prensesi Mari, kocası öldükten sonra Bizans imparatoriçe olmak istemedi. Bir manastıra kapanmağı tercih etti. Sebep ne? Osman oğullarının durust hareketi ve kendisinde bıraktığı iyi duyguları değil mi? Anadolu'daki Rum ırkdaşlarınız gayet rahat ve sakin bir hayat yaşamakta idiler. Onları kimsenin kula ve kum diye ayırmıyor. Bizanslı sara ordunun içinde onlardan yüzlerce insan var. Niçin Bizans karşı yuruyorlar? Çünkü esas olan insanlık, idare eden asil değerler değil hakikat. Hakk keni toprakında insan yaşamak ister. Kendiyle iyi davranışlarla talu olur.

İlen taş masanın başında, ayakta, hareketsiz duruyor ve dinliyordu. Devam ettim. Dedim ki,

— Asil Prenses İmparatorunuz son yapılan tesam teklifini reddetti. Halbuki milletin seven bir İmparator, burada şerefini de milletin için feda etmeliydi. İmparator Konstantin Dragazes, korkarak teslim oldu, denimiyecaktı. Çok sevdiği Bizanslı Bizanslıları yağmadan kurtararak kendisini feda etti, diyecektirdi. O bunu yapmadı. Bunu yapmadığı için çocuğu, ihtiyaç, genç kız ve kadın, bütün Bizanslıları ölüme mahkûm etti. İmparator kendi şerefini düşünmüyor, Bizanslı değil.

— Kahrkahnahği yüzünden kendisine güvendiğim İmparatoru da çürütüyorsunuz Yusuf Bey. Siz benim bütün iktinatgâhlarımı bir bir yere sermekten zevk alıyorsunuz.

İrenin gözlerinden yaşlar akıyordu. Bu güzel yüz ıstırapla bir kat daha güzelleşiyor, gül yanakları pençe pençe kızarıyordu.

— Sizden nefret ediyorum. Kalbimi, itikatlarımı mahvettiniz, ruhumu sarstınız, en çok güvendiğim şahsiyetleri birer birer çürüttünüz. Beni ölmek ve kurtulmak düşüncesinden, bu gareden bile mahrum ediyorsunuz. Siz, siz mahvettiniz beni Mahvettiniz.

Hakikaten bittin bir halde bulunan İrenin düşüp bayılmasından korktum. Yağ taneleri durmadan yuzünden akıyor, soluyor ve küçük ellerini sıkıyor, yeisle haykırıyor-du.

Bizi daima dinlemeyi itiyat eden Olga koşarak yanına geldi. İren ona yaslanarak, sendeliyerek uzaklaştı. Bir müddet daha ayakta bekledim ve odama indim.

KALYOPİ İZMARO

O akşam top çeslerini ve yollardaki gurultuları dinliyerek sabahladım. Erikenen sokağa çıkarak surlara doğru gittim. Bizanslılar yine yıkılan duvarları tamir için taş, toprak, kumaş, direk, ev eşyası, ne bulursa taşıyorlardı. Yollarda yaralı insanlara, düşüp kalmış ihtiyaçlara rasladım. Bunları inliyor, ağlıyor, güldürmüş gibi gözlerini bir tarafa dikerek dahıya veya dua ediyorlardı.

Sirtına toprak dolu bir sepet yüklenmiş bulunan ihtiyaç bir kadını düştüğü yerden kaldırdım. Sepetini yükledim. Pesim sıra geuyordu. Surlara varmıştık. Sepetini teslim ettim. Oturdu, dinleniyordu. Cebimdeki ekmeğin parçasını kendisine verdim. Aç olduğu beliydi. Ekmeğin yarısını yedi. Yarısını torununa gotureceğini söyledi.

Bulduğumuz yere perseri oklar yağıyordu. Ara sıra taş parçaları düşüyordu. Her çeşit insanın kaynaştığı yerde, birden bire bir çığlık koptu. Bir kadı sesi.

— Yusuf, Yusuf, diye bağırdı.

Hemen başımı çevirdim. Elbisesi parça parça, saç başı dağınık olan Kalyopi'yi yanımda gördüm. (Arkası 14. sayfada)

GİLDİRMİŞ BU
HERİF. TOPLAR
HAZİROLSUN...

O DAHA EVVEL
ATEŞETTİ

NE ÇABUK
TA BİZE
YAKLAŞ
TI

BU İLK TOPTAN SONRA KOR.
SAN GEMİSİNDEN ALEV FİŞ.
KIRMAYA BAŞLADI.

ATMACA REİS

GEMİNİN BAŞ TARA-
FINDA ALTIN YALDIZ
LA YAZILMIŞ
ATMACA REİS
YAZISI OKUN
MAKTAYDI

ÜÇ ARKADAŞ
HAYRETTEN
DONAKALDILAR.
FAKAT AZ SON-
RA KAHKHALARLA GÜLMEGE BAŞ.
BU ADAM YA DELİ YAHUT LADILAR
İSMİNİ İSTİSMAR EDEN
BİR HİYLEKÂR

DÜMENDEKİ
O ADAMI KİMİ
ACABA? BU ŞE-
KİLDE KARŞILA-
NIŞ HIÇ TE HOŞUMA
GİTMEDİ DOĞRUSU

VAY CANINA. ŞU
YAZIYI OKU
SANIZA

ATMACA REİS

NIHAYET
KARTAL
KOYUNA
YARDILAR
KONGİ TA
DEMİRATTI.
DIŞARIDA
TEK BİR
CANLI GÖ-
RÜLMÜYOR-
DU.

BİR TUZAK
KOKUSU
VAR

YANILIYORSUN
BİR DRAK HA-
VASI ESIYOR
BURADA

KARAYA ÇIKTILAR. BİR YOKUŞU TIRILAN
DILAR BİR SATOĞOR
GALİBA DÜLER
BU SATO-
YANINDAN
GECMEK
YASAK.

MUHAFIZLAR BELİRDİ
DÜRLÜN. BURASI
YASAKTIR..

REİS BURAYA
GELİŞLERİNİN TE.
SADUFI OLDUĞUNU
ANLATMAGA ÇALIŞTI. NIHAYET

ANLAŞILDI.
KILINÇLA-
RINIZI
ÇEKİN

170

MUHAFIZLARI BİR
KAÇ DAKİKA İÇİNDE MAG-
LUP ETTİLER. ELLERİNİ
BAĞLADILAR.

İLERİ MARŞ.
HAYDI SİZİ GÖY-
DERENİN YA-
NINA GİDE-
LİM.

BU SIRADA SATONUN PEN-
CERESİNE FEVKALADE GÜZEL
BİR KADIN GELDİ. ONLARI GÖR-
DÜ

ALLAHIM
SEN BANA
YARDIM
ET.

ARKASI VAR

Yüzgörümlüğü

Yazan: F. Demiray

Selma, ah Selma. Ettin bana edeceğine. Koydun beni kabıma..

Reşit gece sayıklamalarını gündüze de dökmüştü. Artık karısının yanında iç çekiyor, ağzından abuk sabuk sözler kaçıyordu.

İlk zamanlarda ne kadar iyidiler. Bir sanatkâr olan Reşit çalışır, kazanır, iki eli dolu eve gelir, sekiz yaşındaki kızını sever, derslerine yardım eder, dört yaşındaki oğlunu yemek hazırlanmaya kadar evlerinin küçük bahçesinde gezdirir, evinden, ailesinden zevk alırdı.

Şu son altı aydan beri değişmişti. Yüzü sararmış, erimiş, istahı kaçmıştı. Hep iç çekiyor ve geceleri tuhaf tuhaf rüyalar görüyor, nihayet ağzından bir kadın ismi çıkıyor ve karısı Seniye için içinde bir rakip olduğunu anlıyordu.

Zavallı kadının dünya başına zindan olmuştu. Kocasına pek fazla suç bulamıyordu. Elin aşıfteleri erkekleri baştan çıkartıyorlardı. Kimbilir Reşide de nereden musallat olmuşlardı.

Günlerce sabretti. Acısını içine attı. İş ve gücüyle meşgul oldu. Kocasının ahlarını, oflarını duymamış gibi davranırdı. Fakat geceleri o

uyurken oturup dinliyor, sayıklamalarından bir şeyler anlamağa çabalıyordu.

Yangın bacayı sarıp iş açığa dö-külünce bir gün tıkana tıkana aor-du:

— Reşit, kuzum Allahını sever-sen bu Selma da kim. Ağzından dü-şürmüyorsun. Bari bir hınzırlık e-deceksin, bana belli edip de dünya-mı zindan etme.

Bunu söyler söylemez de boğan-mış, haykır haykır ağlamağa bağ-lamıştı. Fakat kocasının ıstırabı onunkini bastırırdı. Yüzü sapsarı ke-silmiş ve elini, ayağını koyuvererek sessiz sessiz ağlamağa koyulmuştu.

Kadıncağız anladı ki iş sadece bir ihanet filân değil.

— Neye ağhyorsun Reşit?

— Ben bittim Seniyecğim. Ben bittim. Seni düşünmüyorum, hep çocuklar gözümün önüne geliyor. Sen gençsin. Bir kocaya varırsın. Fakat yavrucaklar üvey baba elinde kalacak. Onları incitmezsin amma el adamı bu..

— Neler söylüyorsun Reşit. Sen divane misin?

— Divaneyim Seniye. Benden hayır kalmadı artık.

— Lâf, neye hayır kalmamış. Aramızda yaş farkı nedir. Daha o-tuzuna gelmedin.

— Yaşla, başla değil Seniye. Ben bittim.

İşe gidiyordu ama büsbütün bit-kin geliyordu. Kollarında, dizlerinde derman yoktu. Bazen bir şişe rakı alıyor, bir kögede içiyor, ağlıyor, çocuklarına melûl melûl bakıyor, karşısına geçip oturan karısından sı-kılıyordu. Seniye onu içerken yalnız bırakmağa başlamıştı. Her şeyini hazırlayıp getirir, kendisi mutfak

kapısının eşiğinde, akşam karanlı-ğında oturur, düşünürdü.

Bir gün, yine ağlayan kocasına haykırdı:

— Bana bak Reşit, elverir artık. Ne yaparsan yap, fakat bana bildir-me bunu. Başımı alır giderim yoksa.

— Nereye gideceksin? Ne anan var ne baban. Ne de barınacağın bir yer. Hem bir yuva yıkılır mı böyle?

— Ben yıkıyorum. Sen yıki-yorsun.

— Benim bir şey yaptığım yok. Ne yapıyorsam kendi kendime.

Kadın dişlerini sıktı. Sanki izze-ti nefsinin dişleri arasına almıştı:

— Kimse o kadın gitsene. Bura-da ah, of edeceğine git. Hevesini al. Erkek milleti bu. Yapmadığı kahr mı?..

— Şimdiye kadar ben ne yaptım Seniye?

— Keşke yapaydın da haberim olmasaydı böyle.

Reşit olup bitenleri anlattı. Atöl-yenin karşısındaki bar artistini, zengin delikanlılarla düşüp kalkan bu şuh kadını söyledi.

.....
Bir gün, yarı hasta, yarı mağ-mum atölyede çalışırken Reşidi kar-şıkı apartımandan gelen sık bir hiz-

metçi çağırdı. Herhangi bir iş için istendiğini zanneden genç adam Selmanın oturduğu daireye girip ya-rı üryan bulunan kadının karşısında bulununca afalladı. Kadın da şaşır-mıştı:

— Ah, dedi. Sen şey değil mi-sin? Hani barın kapısında benden randevu istedin de ben şey, başba-(Arkası 14. sayfada)

Hürriyet Kahramanı

BOLIVARIN ORDUSU KOLOMBIYADA KRAL-CILARI BASKINA UĞRATTI. VE İNKAR EDİLMEZ BİR MUZAFFERİYET KAZANDI.

1819 DA KOLOMBIYA, 1821 DE VENEZUELLA, 1824 DE DE PERU HÜRRİYETLERİNE KA-VUŞTULAR.

PERUNUN MERKEZİ LİMA'DA BÜYÜK BİR TÖREN YAPILDI. HA-KİMİYET TİMSALİ OLAN BEYAZ ATI İLKÖNCE YERLİLER GETİ-RİP VERDİLER.

LİMA BELEDİYE REİSİ : " SAYIN BOLIVAR DEDI, KOLOM-BİYANIN, VENEZUELLANIN VE PERUNUN İSTİKLÂLLERİNİ KAZANMALARINA SEBEP OLDUNUZ. SİZİ BU ÜÇ DEVLETİN KRALI İLAN EDİYORUM... FAKAT BOLIVAR BU TEKLİFİ KABUL ETMEDİ, HER DEVLETE HÜRRİYETLERİNİ BAĞIŞLADI

MORGAN, SEN DO-
MINİKTE BİR BAŞ-
KA ALTIN ŞEHİR
BULMUŞ DİYORLİ.
SEN DE ONU ARH

HEPSİNİN DİLİNDE BİR ALTIN
ŞEHİR HİKAYESİ. BU ADANIN
İNSANLARI ÇILGINA DÖNMÜŞ-
LER. ONLARIN MORGAN HİKAYE-
YESİNE KAY-
RISMANI.

KORSANLAR KRALI

No: 5

KORSAN ARKADAŞLA.
RİM, İSPANYOLLARDAN
VERA-KRÜZ'Ü, MARA-
KAİBO'YU ALDIK. HEPİNİZ
YİĞİT İNSANLARSINIZ.

ALTIN ZİNCİRİN.. ZİNCİR
GİBİ SİRALANMIŞ SON AL-
TINDAN DAĞLARIN VARLI-
ĞINA İMANIM VAR. TANRI Bİ-
ZE MÜKEM-
MEL BİR ŞEF
GÖNDERDİ.

İHTİYAR KORSAN TOMAS
KORSANLAR KRALININ AR-
KASINDAN BAKAKALDI.
KORMORAN KAPİYİ ÇARP-
MIŞ. ÇIKMIŞTI.

YELKENLERİ GE-
KİN.. DENİZE AÇILI-
YORUZ.

ERTESİ SABAH BÜYÜK BİR İS-
PANYOL KADIRGASINA RASTLA-
DILAR. YANINDA BİR MÜDAFAA
GEMİSİ VARDI. HER İKİ TA-
RAFIN NAMİLLİLERİ HAREKE-
TE GEÇTİ.

BABA.. ALTIN
ŞEHİR DEDİKLERİ
PANAMA ÇOK
UZAK MI?

DUR BAKALIM OĞUL..
PANAMADAN EVVEL
ŞUNLARI HAKLIYA-
LIM..

KORMORAN DENİZE BÜYÜK
BİR SANDAL İNDİRDİ. İÇİNE
YİRMİ KİŞİ BİNDİRDİ.

YÜZ GÖRÜMLÜĞÜ

13. sayfadan devam)

şa kalmak için hiç olmazsa iki yüz
elli lirayı cebine koy da karşıma öy-
le çık, demiştim. Demek beni çok
seviyorsun. Canım bu işi bu kadar
uzatma.

Genç adamı şaşırtan bir iltifatla
yüzünü okşadı ve bileğinden tutarak
ona apartmanın bütün odalarını
gezdirdi.

Reşit bütün dünyayı unutmuş,
bir an kadar bir başka âlemde yaşa-
mıştı. Nihayet bara gitmek için ha-
zırlanmağa başlayan genç kadın ka-
yıtsız bir eda ile sordu:

— Bana gönderdiğin kız karde-
şin ini? Reşit şaşırdı:

— Ben mi? Ben kimseyi gönder-
medim.

— Fakat bana ricaya gelen o
genç kadın kimdi? Senin beni çok
sevdiğini, bu yüzden verem olaca-
ğını anlattı. Hattâ seni buraya ça-
ğırtmaklığım için bana bir de he-
diye verdi. Fena bir elmas değil.

Çantasını açan Selma üstü tağlı
bir göğüs iğnesi gösterdi. Reşit elle-
rini yüzüne örterek haykırdı:

— Seniye, ah zavallı Seniyec-
ğim. Sen, sen bunu da mı yaptın?
Zavallı Seniye.

Karısının yüzgörümüğü karşı-
sında sel gibi göz yaşları döküyordu.

GÜZEL YUSUF

(11. sayfadan devam)

Var kuvvetiyle koluma sarıldı.
Ondan kurtulmak kolaydı, fakat
onun ağzından çıkan bu Türk ismi
etraftaki halkı birden dehşete dü-
şürmüştü ve hemen bana dönmüş-
lerdi. Karşılarında zırhlı bir mu-
hafız zabıtı vardı. Vaziyetim çok
tehlikeliydi. Kalyopiye göğsünden
ittim. Kız bütün kuvvetiyle bacak-
larına sarıldı. İtalyanca haykırı-
yor:

— Benden ne istiyorsun, ben
Yusuf değilim, diyordum.

Onu iterek kendimi kurtarma-
ğa çalıştım. Buna muvaffak oldu-
ğum sırada:

— Türk, Türk casusu diye hay-
kırdı.

İşte o zaman duvarlara eşya
taşıyanlar bu sözün aslımı araştır-
madan üstüne hücum ettiler. Bu
şuursuz insanların elinde, bir an
içinde ölebilirdim. Sıddetli bir ça-
balama ile ellerinden kurtuldum.
Onlar yorgun ve açıldılar. Ben bü-
tün kuvvetime sahiptim. Fakat
yollar eşya ve insanla doluydu. Ben
de şuursuz ve kararsız bir halde
koşmağa başladım. Peşimden deli
gibi koşanlar beni daha önde ve
yanımda bulunanlara göstererek:

(Arkası var)

11 — 99

(3. sayfadan devam)

— Aho 11-99, diyordu, evinizi
biraz değişik buldunuz değil mi. A-
ma kusura bakmayın. Arkadaşımı-
nın biraz daha vakti olsaydı her ta-
rafı toplar ve aynen geldiği zaman
bulduğu şekle koyardı. Gümüş ta-
kımlarınız fevkalâde şeylermiş, on-
lar için teşekkürler... Bizi boşu bo-
şuna aramayın, beş dakikaya kadar
otomobille gidiyoruz. Hayırlı gece-
ler...

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar

hikâye ve roman macmuaları

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. No: 18 - İstanbul

ABONE: Yıllık (12 sayı) 12 lira

6 aylık (6 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHİR DEMİRAY

an ile ilgili idare eden

CELAL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASİNEVİ

ALNIMIN

YAZISI

'ROBER.. UZUN YOLDAN GEL-
DİM. ESKİ HATIRALARI CANLAN-
DIRIP BİRBİRİMİZE İZTIRAP
VERMİYELİM. UZUN, SEVGİDEN
ŞEPTAKTEN UZAK SENELER
GEÇİRDİM. SENİ TANIRIM.. OKA-
DAR KATI KALPLİ DEĞİLSİNDİR.
BIRAK KIZIMI GÖ- REYİM..

RİCA EDERİM
ISRAR ETME..
KARARIM KAT'I..
KIZI GÖREMİYECEK.
SİN..

MÜSAADE EDERSEN ISRAR EDECEĞİM ROBE-
NE OLUR MÜSAADE ET.. KIZINI HİK OLMAZSA
UZAKTAN BİR KERE GÖRE- YUMUSAK DAVRANMA
YİM. BUNU BENDEN ESİR- BÜYÜK BİR HATADIR..
GENE NE OLUR? AMA GEL BALKONDAN
BİR KERE GÖR. ODASI GÖRÜ-
LÜR..

36/

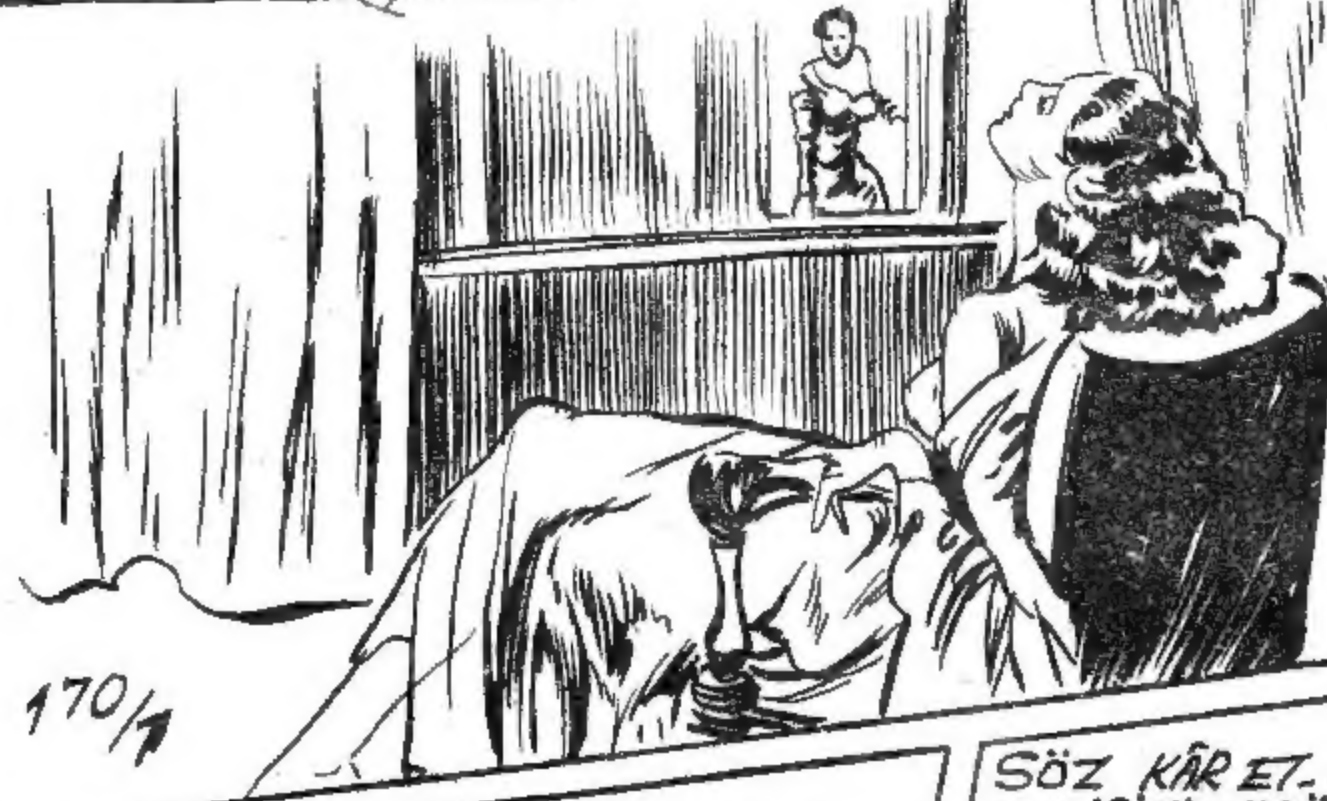

KIZIM YALNIZ BAŞI-
NA HİÇKİRDİR. SE-
NİN SAADET DEDİĞİN
BU MU ROBER?

FLORANS BAL-
KONDAN BAKTI. UZAKTAN
ŞEYDİNGA SERİLMİŞ KLERİ
GÖRDÜ.

HÂLÂ ROMANTİK'SİN..
GÖRÜNÜŞE BAKAR, KOCAMIN
BİR MACERA YARATIRSN..
KLER MES'UT ANLADIN MI?

TEŞEKKÜR
EDERİM ROBER. KIZI-
MI GÖK BEĞENDİM.
FAKAT MES'UT OLMA-
SINDAN ŞÜPHELİYİM.
BUNU SEN DE ANLAMI-
SINDIR ROBER NE O-
LUR BİR ŞEY VARSA
BENDEN GİZLEME..
SÖYLE... BİLMEK İSTİ-
YORUM..

170/

FLORANS KAP-
DAN ÇIKARKEN KLER GİRDİ.

BU SIRADA
KLER, CAN ÇIKINTISINI GİDE-
RİR LİMİDİYLE KÜTÜP-
HANEDEN BİR KİTAP
ALMAK ÜZERE
ODASINDAN
ÇIKTI.

SÖZ KÂR ET.
MEDİĞİNİ GÖRÜYÖ-
RUM. TEŞEKKÜR
EDERİM ROBER

GÜLE GÜLE
MADAM. HÖR..
METLER EDERİM

KİMDİ O KADIN? NE KADINI YAV-
BEN ONU TANI- RUM.. RÜYA MI
YOR GİBİYİM.. RÜYORSUN?

BU SIRADA BELLANIN
KARDEŞİ DÜRAN, YAN-
SEN MESELESİYLE
ALAKALI KOMİSERE
GİTTİ.

ANLIYORSUNUZ
YA KOMİSER
BEY ARTIK AKIL-
LANDIM. HERİF
ÜSTELİK KARDE-
ŞİMİ FENA YOLA
SÜRÜKLÜYOR..

HAYRET.. BUNCA YILDIR HIÇ KARDE-
ŞİNLE BU KADAR ALAKALANMADIN..
YALNIZ BENİM HA- HERNE HALİSE
BER VERDİĞİNİ KİM SENİ DİNLIYO.
SEYE SÖYLEMİYECİ RUM.. YAN-
ŞİNİZE SÖZ VERİN SEN NERE-
DE ŞİMDİ?

SİZE SAKLANDIĞI YERİ
GÖSTERİRİM. YALNIZ OTO-
MOBİLİNİZDE GİZLENİRİM.
SİZ ÇIKAR ENSELERİNİZ.

AFERİN DÜRAN..
ARTIK AKILLANMAĞA
BAŞLAMIŞSIN..

36/2

DÜRAN POLİS OTOMOBİLİNE
BİNDİ. BİR ARA YAPTIĞINA PİŞMAN
OLUR GİBİ OLDU. FAKAT İŞ İŞTEN
GEÇMİŞ, OK YAYDAN ÇIKMIŞTI.
POLİS OTOMOBİLİ ÇIVAR YOL-
LARDAN BİRİNDE DURDU.

FAKAT TEŞA.
DÜFEN ORADAN GEÇEN
MARK GELENLERİ GÖR-
DÜ.

BELLA..
POLİSLER BASTI..
KARDESİNİN ZİYARETİN-
DEN SONRA BUNU BEK-
LİYORDUM.

NE DEDİN? PO-
LİSLER Mİ?

BENİ
YALNIZ BIRAK-
MA.. AL BENİ DE
GÖTÜR.. SENSİZ YAŞIYA-
NAM MARK.. NE OLUR.. OLA-

MAZ YAVRUM.. BUNU
SEN DE BİLİYORSUN..
KURTULURSAM SENİ ÇA-
ĞIRIRIM..

BELLA MARK'IN KOLLARINA ATILDI.

MARK.. MARK.. SEV-
GİLİM.. NEREYE GİZ-
LENECEKSİN? BENİ
UNUTMA.. ÖLÜRÜM

YİNE GÖRÜŞÜRÜZ YAV-
RUM. HAYIR.. SENİ HIÇ
UNUTMI YACAĞIM..

170/2

ARKASI
VAR.